

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a přísedících PhDr. Pavla Duricy a Bohumíra Raise v hlavním líčení konaném dne 10. září 2015

t a k t o :

Obžalovaný

Ing. Kamil J.

nar. xxx v Roudnici nad Labem, trvale bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

dne 5. 9. 2008 v Příbrami uzavřel s poškozenými Jiřím K., nar. xxx, Ing. Patrikem K., nar. xxx, Jindřichem V., nar. xxx a Jindřichem V., nar. xxx, smlouvu o úvěru, na základě které mu každý z poškozených poskytl částku ve výši 40.000.000 Kč, přičemž celkovou částku ve výši 160.000.000 Kč obžalovaný obdržel ke dni 4.11.2008, což stvrdil svým podpisem na listině „Prohlášení účastníků a doplatek ke smlouvě o úvěru“ z téhož dne, a zavázal se, že celou poskytnutou částku poškozeným vrátí do 8.9.2009 spolu s 12% úrokem ročně, kdy poskytnuté finanční prostředky měly být zhodnoceny investováním do rozšíření výroby v provozovně v Liberci společnosti Oleo Chemical, a.s., ve které Ing. Kamil J. působil jako člen představenstva, přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy obžalovaný uvedl poškozeným nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, a to, že společnost Oleo Chemical, a.s. představoval prostřednictvím „Projektu investičních příležitostí do společnosti Oleo Chemical, a.s.“, který zdarma zpracovala společnost McKinsey&Company, Inc. Czech Republic pouze jako ukázkovou prezentaci projektu, který následně realizován nebyl, a dále navrhl zajištění úvěru zástavním právem k pozemkům v jeho osobním vlastnictví v údajné tržní hodnotě

200.000.000,-Kč, přestože obžalovaný věděl, že předmětné pozemky jsou pozemky zemědělské a nikoliv stavební, nejsou saturovány inženýrskými sítěmi a nejsou určeny k výstavbě, a proto nemohly dosahovat udávané tržní ceny, přičemž skutečná tržní hodnota pozemků byla ke dni 2.8.2008 pouze 7.400.000,-Kč, a obžalovaný do dnešního dne poškozeným poskytnuté finanční prostředky ani úroky nevrátil, čímž jim způsobil škodu ve výši 152.600.000 Kč

t e d y : při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození Jiří K., nar. xxx, bytem xxx, Ing. Patrik K., nar. xxx, bytem xxx, Jindřich V., nar. xxx, bytem xxx a Jindřich V., nar. xxx, bytem xxx, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Bylo prokázáno, že obžalovaný Ing. Kamil J. dne 5.9.2008 v Příbrami uzavřel s poškozenými Jiřím K., nar. xxx, Ing. Patrikem K., nar. xxx, Ing. Jindřichem V., nar. xxx a Jindřichem V., nar. xxx smlouvu o úvěru, na základě které mu poškození poskytl, každý částku ve výši 40.000.000 Kč, přičemž obžalovaný se ve smlouvě zavázal vrátit celkovou částku ve výši 160.000.000 Kč s 12% úrokem ročně do 8.9.2009. Tyto finanční prostředky měly být zhodnoceny investováním do rozšíření výroby v provozovně společnosti Oleo Chemical, a.s. v Liberci, ve které obžalovaný působil jako člen představenstva. Bylo prokázáno, že obžalovaný poškozeným uvedl před uzavřením úvěrové smlouvy, nepravdivé a hrubě zkreslené údaje. Jednak jim společnost Oleo Chemical představil prostřednictvím „Projektu investičních příležitostí do společnosti Oleo Chemical, a.s.“, který prezentoval jako

skutečný projekt poradenské společnosti McKinsey&Company, kdy se však o žádný skutečný projekt nejednalo, ale jednalo se pouze o ukázkovou prezentaci projektu, který následně realizován nebyl. Dále obžalovaný poškozeným navrhl zajištění úvěru v podobě zřízení zástavního práva k pozemkům v jeho soukromém vlastnictví, které měly mít, dle jím předloženého znaleckého posudku tržní hodnotu ke dni 2.8.2008 ve výši 200.000.000 Kč. Ve skutečnosti však tyto pozemky měly hodnotu pouze 7.400.000 Kč, což musel obžalovaný vědět, neboť pozemky byly zemědělské, nikoli stavební, a obžalovaný věděl, že znalec, který vypracoval nepravdivý znalecký posudek, vycházel ze zcela mylných údajů. Obžalovaný pak do dnešního dne poškozeným poskytnuté finanční prostředky ani úroky nevrátil, čímž jim při odečtení hodnoty zajištěných pozemků, způsobil škodu v celkové výši 152.600.000 Kč.

Obžalovaný Ing. Kamil J. vypověděl, že i nadále je členem představenstva společnosti Oleo Chemical, a.s. Popřel, že by vylákal pod příslibem zhodnocení z pánů V. a K. částku 160.000.000 Kč. Ve svých záznamech pak ani nenašel, jakým způsobem od nich tuto částku obdržel. Obžalovaný sice nepopírá, že si peníze od poškozených půjčil, ale jednalo se o prostředky, které byly investovány do společnosti Oleo Chemical, určení těchto peněz nebylo vázáno na to, že by se měla výroba z 50 kilotun zvýšit na 200 kilotun, a už vůbec ne ropných produktů. Není pravdou tvrzení ohledně žádosti podané na stavebním úřadu ani na Ministerstvu životního prostředí. Na pravdě se nezakládá ani to, že by podstrčil poškozeným falešnou studii společnosti McKinsey&Company. Společnost McKinsey&Company skutečně spolupracovala se společností Oleo Chemical, a to od roku 2006, a tato spolupráce vyústila objednávkou na služby v roce 2011. Obžalovaný o předmětné studii řekl, že ji dělali lidé z McKinsey&Company, a má tedy nějakou kvalitu. Obžalovaný se dále ohradil proti tomu, že by zastavil pozemky v hodnotě 200.000.000 Kč, ačkoli jejich hodnota byla 7.400.000 Kč. Stav pozemků byl pánům V. a K. znám. Poškození se byli osobně podívat v obci Xxx a odhad k tomu byl pouze jako dokreslení. Na tento pozemek pak existuje asi 10 různých odhadů, a samotný RAVAK si nechal udělat odhad asi za 40.000.000 Kč. Obžalovaný pak doložil i kupní smlouvy na předmětné pozemky ve Xxx, které koupil v roce 1994 za celkem 30.000.000 Kč. V době, kdy byly pozemky zastavovány, nebyl ještě platný územní plán obce Xxx, ale obžalovaný měl předběžné vyjádření Úřadu městyse Xxx, že do územního plánu budou jeho pozemky zahrnuty jako stavební. Obžalovaný uvedl, že firmu Oleo Chemical založil s panem U. v roce 2004 a mělo se jednat o výrobu BIO-paliv I. generace. V té době se jednalo o výrobu z řepky a zemědělských komodit. Pan U. přednesl někdy v roce 2006 – 2007 myšlenku, že by mohli přejít na alternativní surovinu, a že by mohli vyrábět z odpadních surovin, ze kterých by šla vyrobit BIO-nafta. Začali proto budovat projekt tzv. kyselé esterifikace a destilace, což umožňovalo výrobu BIO-nafty z odpadních živočišných tuků, které do té doby byly určeny pouze na pálení. Takto vybudovali technologii, která v té době byla unikátní, byli mezi prvními na světě. Tento záměr byl tehdy velmi pokrokový, ale neprokatelný na jiných výrobcích, proto na něj nechtěly banky půjčit finanční prostředky. Na přelomu roku 2007 – 2008 proto začali shánět možného investora, oslovovali různé nebankovní instituce, a kohokoli, kdo měl přístup k financím a hledal určité zhodnocení. Obžalovaný předložil tento projekt někdy na začátku roku 2008 svému kamarádovi Jindřichu V. ml., kterému se myšlenka zalíbila, tedy to, že by bylo možno získávat BIO-palivo z odpadních tuků, protože sám je absolventem chemicko-technologické fakulty. Pan V., ml. pak tuto záležitost projednal se svými společníky z RAVAKu a vrátil se s tím, že by měli zájem o tuto investici, chtěli by se na ní podílet a vstoupit do společnosti. Následně byli od

pánů K. a V. podrobeni otázkám všeho druhu, kdy nejprve se domluvili na opčním programu, kterým by získali společníci RAVAKu 20 % akcií Oleo Chemical (každý po 5 %) za cenu 160.000.000 Kč, a dále měl následovat i druhý opční program, který byl navázán na kapacitu, kterou bude nová výrobní linka produkovat. Poškození proto nabídli své finanční prostředky formou půjčky oproti 4 opcím, což přesně odpovídalo prémii za opce měsíčně s procentem za měsíc, tzn. 12 % p.a. Smlouva o úvěru a smlouvy o opci se podepsaly 05.09.2008. Kromě opcí chtěli mít ale pánové ještě další jištění, a proto byla vystavena směnka s avalem obou společníků Oleo Chemical, a dále obžalovaný nabízel k zajištění svůj rodinný dům. Poškozeným se ale líbily jeho pozemky, na kterých se byli podívat. Domnívali se sice, že v tu chvíli nemají hodnotu 160.000.000 Kč, ale věřili, že až bude schválen územní plán, tuto hodnotu mít budou. Následně obžalovaný spolu se svým společníkem U. vložili částku 160.000.000 Kč od poškozených jako mimořádný příspěvek do společnosti Oleo Chemical, o čemž rozhodla valná hromada, jejíž notářský zápis byl soudu předložen, tzn. dodnes jsou peníze ve společnosti. Sám obžalovaný do společnosti Oleo Chemical vkládal i své další soukromé prostředky, společnost si tímto snižovala zadluženost vůči ostatním subjektům. Když poškození viděli, že práce na technologiích postupují, požádali v roce 2009 o uplatnění opce č. 1. Následně proto byly uzavřeny kupní smlouvy na akcie. Všichni pak počítali s tím, že vzájemné závazky zanikly, a tudíž, že poškození za 160.000.000 Kč získali podíl ve společnosti. V roce 2010 byl spuštěn zkušební provoz technologie a výroba z odpadních živočišných tuků, a následně v lednu se ověřilo, že technologie funguje a funguje i destilace. Pak ale přišel zvláštní krok od UniCredit Bank, která do té doby poskytovala úvěry společnosti Oleo Chemical, kdy tato jim na konci ledna roku 2011 bez udání důvodu úvěry vypověděla a společnost zůstala v té chvíli bez jakéhokoli financování, bez bankovních garancí a bez bankovního skladu, který je pro provozování výroby těchto látek podmínkou. Tudíž společnost RAVAK nabídla pomoc, aby mohla firma dále fungovat, přičemž v té době už se jednalo o uplatnění druhé opce, která byla na částku 240.000.000 Kč a měla pánům zajistit dalších 4 x 4 % akcií. Dlouze se pak diskutovalo o tom, jaký akciový podíl na pány bude převeden, a kdo bude vlastně firmu Oleo Chemical ovládat. Protože se nemohli dohodnout, dospěli s p. U. k závěru, že raději RAVAK vyplatí z celé investice, s příslušným profitem, s čímž poškození souhlasili. V návaznosti na to vznikl celý soubor dohod a smluv, které zavazovaly obě strany k určitým úkonům - mezi nimi byla i akcionářská dohoda, smlouva o zpětném převodu akcií a dohoda o vyplacení. Poškození však tyto smlouvy nikdy nepodepsali, kladli si různé podmínky a dnes se vede řada civilních sporů v této záležitosti. Poškození nikdy nežádali o vrácení částky 160.000.000 Kč, neboť všichni věděli, že si za tuto částku koupili akcie a cena za akcie byla započtena oproti jimi zapůjčené částce 160.000.000 Kč. Obžalovaný dále uvedl, že poškozeným nikdy nesliboval, že by mělo jít Oleo Chemical o zvýšení výroby na 400 – 450 tisíc tun, mluvili o tom, že výrobu lze zvednout, ale tato investice od poškozených měla sloužit výhradně k tomu, aby byla dokončena výrobní linka č. 2. Ke studii McKinsey&Company dále obžalovaný uvedl, že tento dokument vznikl 25.08.2008, přičemž poškozený V. ml. oznámil, společné rozhodnutí poškozených o tom, že budou investovat do společnosti Oleo Chemical již 20.08.2008, čili nemohlo to být na základě této studie. Dále obžalovaný doplnil, že spolupráce Oleo Chemical s poradenskou společností McKinsey&Company začala v roce 2006 a trvala až do roku 2011 – 2012, kdy vyústila objednávkou na konzultantskou činnost pro společnost Oleo Chemical, která stála 240.000 EUR. Pokud se jedná o znalecký posudek Ing. Lud'ka Hůrky, domnívá se obžalovaný, že nelze srovnávat hodnotu pozemků v roce 2015 a 2008, každý odhad může být jiný. Tento

znalecký posudek objednal a dodal znalci Hůrkovi i potřebné podklady, jako zápis ze zastupitelstva, územní mapy, atd. Územní plán se v tu dobu teprve tvořil. Obžalovaný měl k dispozici částečný výpis ze zastupitelstva z roku 2006 a druhý potvrzující dokument z roku 2008 o tom, že zastupitelstvo nezměnilo názor na budoucí územní plán, a že z důvodu přeložky do něj zahrnuje další dvě parcely (obžalovaného) v celkové výměře 40.000 m² určených k zástavbě, ale pro technické účely. Pozemky ale neměly být hlavním zajištěním poskytnutého úvěru. Znalecký posudek znalce Miroslava Doležala obžalovaný neobjednával, není mu známo, kdo ho objednal, svědkyni L. tím nepověřil. O jeho existenci se dozvěděl až v průběhu tohoto řízení. Neví, proč je v tomto znaleckém posudku uvedeno, že je vypracován za účelem „prodej - daňová povinnost“. Pozemky rozhodně nemínil prodat. Tyto pozemky používal obžalovaný ve prospěch společnosti Oleo Chemical jako zástavu i u předchozího úvěru vůči UniCredit Bank. I když za znalecký posudek znalce Doležala platila společnost Oleo Chemical, obžalovaný o tom nic neví, je dost možné, že si ho dokonce objednali pánové K. a V., protože v té době komunikovali s paní L.. Obžalovaný dále vypověděl, že poškození pánové K. a V. před uzavřením úvěrové smlouvy měli možnost nahlížet do všech informací týkajících se společnosti Oleo Chemical, měli přístup do systému společnosti, který dokonce neměl ani obžalovaný, mohli si všechna data ověřovat sami. Důvodem toho, že finanční prostředky od poškozených šly na soukromý účet obžalovaného byl ten, že kdyby peníze byly půjčeny společnosti Oleo Chemical, musela by je také vrátit. Obžalovaný dále vypověděl, že pokud se jedná o působení pánů K. a V. v orgánech společnosti, toto dobře nedopadlo, protože škodili společnosti podáváním insolvenčním návrhů, posílali hanlivé dopisy dodavatelům, odběratelům a financujícím ústavům, z toho důvodu také bylo veškeré financování společnosti Oleo Chemical vypovězeno a nastaly problémy s obchodními partnery. Poškození si také založili společnost RAVAK Chemical, do které chtěli společnost Oleo Chemical převést. Tam si přetáhli i bývalého šéfa výroby pana U.. Tím pádem poškození takto zneužívali informace v obchodním styku a byli následně valnou hromadou odvolání. Poškození v současnosti drží 20 % akcií společnosti Oleo Chemical. Dle názoru obžalovaného byl úvěr ve výši 160.000.000 Kč od poškozených splacen, a to zápočtem za cenu akcií společnosti Oleo Chemical. Zápočty má obžalovaný k dispozici a může je doložit. Celé čtyři roky nikdo nic nevymáhal, nikdo nic nesháněl a najednou to vyhovuje v trestním řízení, a proto poškození říkají, že nevrátil půjčku. Hodnota akcií společnosti Oleo Chemical byla v tehdejší době mnohem vyšší než 160.000.000 Kč, v té době si se společníkem cenili společnost cca na 1,3 mld korun, později byl vypracován znalecký posudek na hodnotu 1,7 mld korun, čili 20 % z toho by činilo 340.000.000 Kč.

Svědék Jiří K. před soudem uvedl, že obžalovaného J. přivedl jeho společník Jindřich V. ml. ve druhé polovině roku 2008. Obžalovaný měl nějaký projekt, který již s panem V. ml. probral, a pak ho prezentoval i ostatním společníkům. Tehdy byl obžalovaný 50% vlastníkem společnosti Oleo Chemical, která se zabývala výrobou esterů, které se přidávají do nafty. V té době měli linku na výrobu z řepných semínek, resp. rostlinných tuků, a snažili se postavit linku na kyselou esterifikaci z živočišných tuků. Obžalovaný představoval svůj projekt, dále předvedl asi 6 – 7 stránkovou studii, o které tvrdil, že ji vypracovala společnost McKinsey&Company. Záměr vyrábět z kyselé esterifikace a živočišných tuků svědka i jeho společníky zaujal. Pokud se jedná o poskytnutí částky 160 milionů korun, kdy každý ze společníků měl poskytnout částku ve výši 40 milionů korun, chtěli ji mít samozřejmě zajištěnou. V té době ale společnost Oleo měla zastavený majetek a neměla čím ručit, proto

obžalovaný nabídl své vlastní pozemky v katastru obce Xxx, které měly mít velkou hodnotu. Obžalovaný předal společníkům odhad soudního znalce, dále prezentoval, že Oleo je schopno vyrábět 100 t methylesteru ročně, a že existují reálné plány na rozšíření výroby, kdy údajně rozšíření nic nebránilo, pouze finanční prostředky. Po jednáních, která probíhala měsíce, došli společníci, včetně svědka, k závěru, že peníze poskytnou. Obžalovaný jim opakovaně tvrdil, že studie společnosti McKinsey&Company vznikla na základě práce této společnosti, že si ověřovali všechny parametry. Svědek spolu se svými společníky rovněž zkoumali odhad nemovitosti a byli ubezpečeni, že je v pořádku, že pozemky jsou zasítované a připravené ke stavbám, a odhad Ing. Hůrky, že je rovněž v pořádku. Svědek uvedl, že si ověřili na LV, že obžalovaný je vlastníkem nemovitostí a že pan Hůrka je soudním znalcem. Kdyby tehdy svědek věděl, že listiny od společnosti McKinsey&Company jsou pouze nezávaznou studií a že pozemky, ohodnocené na 200 milionů korun mají podstatně menší hodnotu, tj. kolem 6 – 8 milionů korun, tak by nikdy peníze obžalovanému nepůjčil. Co se týče výrobní kapacity, společnost Oleo Chemical neměla nikdy povolenu vyšší výrobu než 50 tisíc tun a až do roku 2013 o zvýšení požádáno nebylo. Svědek uvedl, že je přesvědčen, že je obžalovaný úmyslně uvedl v omyl, protože musel vědět, že pozemky nejsou zasítované, nejsou v plánu na zastavení v územním plánu a Oleo nemělo povolenu kapacitu na víc než 50 tisíc tun. Také musel vědět, že ve studii McKinsey&Company nejsou ověřené informace. Projekt společnosti McKinsey&Company byl svědkovi a jeho společníkům, předložen v srpnu roku 2008 ve společnosti RAVAK. Dříve žádné projekty společnosti McKinsey&Company neviděl, ale jedná se o firmu renomovanou, s výbornou pověstí, proto jim dokumenty přišly důvěryhodné. Ani v rámci své dřívější činnosti se svědek s podobnými projekty nesetkal. Obžalovaný J. k projektu společnosti McKinsey&Company uváděl, že se jedná o údaje této společnosti, které společnost Oleo doplňovala o aktuální výstupy. Pokud se jedná o formu zapůjčení peněz, byla sepsána o smlouva o úvěru právníkem společnosti OLEO CHEMICAL, panem K.. Úrok ve výši 12% ročně navrhl obžalovaný J., a takto vysoký měl být proto, aby investory zaujal. Úrok nikdy placen nebyl. Částka 160 milionů korun byla obžalovanému poskytnuta z bankovních účtů, s výjimkou nějakých doplatků v řádu 1 – 2 miliony korun, které dostal obžalovaný v hotovosti. Finanční prostředky poskytli obžalovanému jako soukromé osobě ze svých soukromých peněz. Důvod tohoto postupu byl ten, že společnost Oleo Chemical nebyla schopna dát žádné záruky, protože měla veškerý majetek zastavený u firmy ze Slovinska, která už zkrachovala, avšak obžalovaný J. mohl ručit svými pozemky. Svědek uvedl, že sám se na pozemcích ve Xxx podívat nebyl, zřejmě tam byli synové, sám si pouze ověřil, že pan Hůrka je soudním znalcem. Informaci o tom, že by byl pro obec Xxx schválen územní plán, neměli. Svědek vycházel pouze z ocenění Ing. Hůrky. O možnostech zvýšení výroby Olea se až následně dozvěděli to, že společnost podala žádosti na příslušné úřady až dodatečně v roce 2012 a 2013. Tehdy pouze věřili obžalovanému J., který jim stále předával optimistické zprávy. V továrně společnosti Oleo se se společníky podívat byli, a to ještě před tím, než podepisovali smlouvu. Do účetnictví společnosti ale nenahlíželi, v té době měli plnou důvěru v obžalovaného. Možná se mohli podívat do nějakých účetních listin, ale teď už svědek ví, že jim některé listiny byly stejně utajovány, a to i v době, kdy už byli v představenstvu a v dozorčí radě. Svědek dále vypověděl, že teprve v roce 2012 se dozvěděl, že hodnota pozemků ve Xxx není taková, jak ji obžalovaný prezentoval, to bylo již v době, kdy se dostali do vzájemných sporů. Svědek uvedl, že částka 160 milionů korun splácena nebyla, a to ani úroky. Počítalo se s tím, že smlouvy se budou po roce prodlužovat a to se také stalo. V průběhu roku, kdy byly zapůjčeny finanční prostředky, se s obžalovaným scházeli, on jim

vysvětloval, že potřebuje další peníze. Vzhledem k tomu, že věděli, že rozjet novou výrobu není jednoduché, tak to akceptovali. Půjčili další peníze, a to asi 500 tisíc Euro za každého společníka, a pak ještě další peníze z RAVAKu, ve formě faktoringových smluv. Sám svědek pak ještě půjčoval obžalovanému 10 milionů, které mu vráceny byly, to bylo někdy v roce 2009 a 2010. Ostatní poskytnuté finanční prostředky jim vráceny nebyly. Svědek dále uvedl, že pokud se jedná o uzavření opčních smluv na nákup akcií, tyto se uzavíraly s Ing. J. a Ing. U. proto, aby byli s firmou Oleo Chemical nějakým způsobem spojeni. Opce na nákup akcií pak využili, ale měli možnost akcie kdykoli vrátit, ve chvíli, kdy by jim bylo plněno, resp. kdy by jim byly vráceny finanční prostředky, které do firmy investovali. Jak byla stanovena cena 5 % akcií pro každého ve výši 40 milionů korun, svědek neví. Skutečnou cenu akcií Olea v roce 2008 si nezjišťovali. Oleo má několik odhadů, které se velice liší. V roce 2008 byl odhad 2,5 miliardy korun od firmy American Appraisal. O rok později pak má dle této firmy Oleo Chemical hodnotu 1.730.000 Eur. Opční smlouvy sepisoval, dle názoru svědka, Mgr. K., právník společnosti Oleo Chemical. Svědek uvedl, že je mu známo, že úplata za opci byla 400 tisíc korun měsíčně, a měla běžet počínaje dnem 08.09.2008, tuto úplatu však nikdy neplatili, protože to bylo vyvážené oproti úrokům, které měl platit obžalovaný za zapůjčené finanční prostředky. Svědek dále vypověděl, že poté, co získali akcie společnosti Oleo Chemical, zjistili, že jim UniCredit Bank vypověděla smlouvy a daňový sklad, a dále zjistili, že 20 % akcií ve společnosti je velmi málo. Neměli přístup do informačních systémů, nebyli na mnoha jednáních a nevěděli, komu všemu Oleo Chemical dluží. Pak se dostali s vlastníky Olea do sporu. Svědek uvedl, že sám byl předsedou dozorčí rady, ale to příliš nefungovalo, pan V. byl v představenstvu, ale tam také nic nefungovalo, protože měl proti sobě protivníky, kteří chtěli něco jiného. Každopádně stále byli ubezpečováni ze strany pana obžalovaného J. i pana U., že jim peníze budou spláceny. Ještě 15.03.2012 slibovali, že je vyplatí, že mají investora, ale to se nestalo. Svědek uvedl, že si také zajistil nového znalce, kterému zadali, aby vyhodnotil, jaká je skutečná cena pozemků ve Xxx, oslovili proto Ing. Štěpánka, který vystavil odhad na 35 – 40 milionů korun, ale vycházel z toho, že pozemky jsou zasít'ované. Následně se objevil posudek pana Doležala, který byl asi na 6,5 milionu korun. Posudky pana Doležala a pana Hůrky byly vypracovány ve stejné době, ale každý zněl na zcela odlišnou částku. V době, kdy zjistili, že se nejedná o stavební pozemky, ale pozemky zemědělské, podali na obžalovaného trestní oznámení. Pozemky se zpeněžit nesnažili, protože částka, na kterou byly ohodnoceny, byla mizivá, oproti částce 160 milionů, kterou do společnosti vložili. Kromě pozemků byla zapůjčená částka jištěna ještě směnkou, která ale u soudu uplatněna nebyla. Směnka má hodnotu pouze tehdy, pokud existuje na straně povinného nějaký majetek, což v té době nebyl, neboť proti panu J. a U. probíhalo exekuční a insolvenční řízení. Ke smlouvám o převodu akcií byly vzápětí sepsány dodatky, kdy splatnost kupní ceny byla posunuta o jeden rok. Toto bylo vázáno na půjčku 160 milionů. Svědek uvedl, že on a jeho společníci akcie ve skutečnosti vlastnit nikdy nechtěli, chtěli je držet do okamžiku, než dostanou zpět své peníze. Svědek dále uvedl, že pokud by měl informace, které má dnes, a kdyby mu obžalovaný říkal pravdivé skutečnosti, tak by mu nikdy částku 160 milionů, se svými společníky, nepůjčili. Důsledkem toho, že peníze nevraceli, se uzavíraly další smlouvy. Nyní je situace stále stejná, každý ze společníků vlastní 5 % akcií Olea, ale stále je chtějí vyměnit za peníze, o to se snaží podáváním žalob a nyní i trestním řízením. Je pravdou, že na společnost Oleo Chemical podali insolvenční návrh, resp. připojili se k insolvenčnímu návrhu, a to v době, kdy se spory mezi obžalovaným J. a V. st. dostaly do trestní roviny. V roce 2011 RAVAK půjčil Oleu další peníze na splacení nějaké technologie, ale obžalovaný J. v té době vyvedl z Olea 50 milionů

korun na svůj soukromý účet, navíc si pak obstaral falešnou směnku, kterou se pokoušel započíst panu V. v únoru 2012. Peníze tedy nedostali společníci ani v březnu 2012, a proto jim právníci řekli, aby se připojili k insolvenčnímu návrhu, že jiná možnost není. Svědek dále vypověděl, že společnost RAVAK Chemical založili proto, že jméno Oleo Chemical bylo hodně pošramocené, protože nikomu neplatilo. Nakonec se ale spol. RAVAK Chemical ničeho neúčastnila, nevlastnila žádný materiál, ani nezaměstnávala lidi. Svědek dále uvedl, že v roce 2008, kdy byly uzavírány smlouvy na akcie, byly akcie společnosti Oleo zatíženy zástavním právem, bylo to ve prospěch banky NLB. Tehdy Oleo dlužilo asi 260 milionů korun. V době, kdy smlouvy podepisovali, věděli, že akcie jsou zatíženy zástavním právem na úvěry, jejichž výše převyšuje uvažovanou hodnotu akcií. Kupní ceny za akcie proto neměly být nikdy placeny, protože nejdříve měly být vráceny půjčky. V roce 2008 byla situace společnosti Oleo Chemical špatná, produkovala ztrátu, ale to v té době nevěděli. Mohli pozorovat nově položené trubky, nádrže, zařízenou laboratoř a další zařízení, ale ekonomická situace byla špatná. Byli však optimističtí, a mysleli, že když se dokončí kyselá esterifikace, zvýší se možnost zisku pro Oleo Chemical.

Svědék Jindřich V. st. před soudem vypověděl, že v roce 2008 měli se společníky volné prostředky, které chtěli investovat, a tehdy k nim přišel obžalovaný J., který jim předestřel investiční záměr na rozšíření kyselé esterifikace, který vysvětlil s pomocí dokladů, které předložil a zdůvodnil jeho výhodnost. Autorem byl prof. M., velká kapacita v oboru chemie, což vzbuzovalo naději, nápad byl rozumný. Před společníky pak obžalovaný prezentoval práci od společnosti McKinsey&Company, která je světově uznávaná, jednalo se o rozbor situace ve společnosti Oleo, který měl vycházet z údajů společnosti. Svědek a jeho společníci v té době neměli možnost podívat se do účetní evidence společnosti Oleo Chemical, a nevěděli proto, zda údaje, ze kterých společnost McKinsey&Company vycházela, jsou pravdivé. Kdyby tehdy věděli, že údaje v materiálu pravdivé nejsou, rozhodně by nepřistoupili na poskytnutí úvěru. Materiál se opíral o rozšíření kapacity až na 200 tisíc tun ročně, ovšem předpokládalo se, že rozhodnutí a povolení byla již vydána, a realizace investičního záměru vázne pouze na nedostatku finančních prostředků. Protože se jednalo o poměrně vysokou částku, měl svědek a jeho společníci zájem na tom, aby byl úvěr zajištěn. Obžalovaný J. jim předložil soudní odhad odhadce Ing. Hůrky, který je řádně zapsaný v seznamu soudních znaleců, a který pozemky ve Xxx odhadl na 200 milionů korun. Mělo se jednat o pozemky určené k zastavění, které jsou v územním plánu, zasíťované a kompletně připravené. Vzhledem k tomu, že cena pozemků přesahovala částku, kterou měli poskytnout, považovali to za dostatečné jištění. To ale nevěděli, že reálná hodnota pozemků je kolem 5 milionů korun a že je obžalovaný podvedl. Finanční prostředky, které poskytli Oleu, nikdy vráceny nebyly, hospodářské výsledky Olea byly velice tristní, některé náklady byly pouze vyhazováním peněz. Finanční prostředky ve výši 160 milionů korun poskytli obžalovanému převážně převodem. Úrok ve výši 12 % ročně jim byl nabídnut. Smlouva jim byla předložena obžalovaným, sami ji nepřipravovali. Ani úroky však spláceny nebyly, přestože svědek urgoval na každé poradě, aby byla částka vrácena. Svědek dále uvedl, že předtím než uzavřeli úvěrovou smlouvu s obžalovaným, přístup do účetnictví společnosti Oleo Chemical neměli, důvěřovali tomu, co jim obžalovaný říkal, a také věřili projektu společnosti McKinsey&Company, o které se domnívali, že by se nemohla dopustit podvodu, stejně tak jako soudní znalec. Projekt McKinsey&Company byl v angličtině, svědek anglicky hovoří, ale domnívá se, že cifry, v něm uvedené, byly falešné a vycházely z údajů, které neodpovídaly

stavu hospodaření. Jiný hotový projekt poradenské firmy svědek neviděl, nemá tedy srovnání. Pokud se jedná o pozemky ve Xxx, tam se svědek sám podívat nebyl, vycházel pouze ze znaleckého posudku soudního znalce, neměl důvod mu nevěřit. Pokud se jedná o povolení na zvýšení výroby, bylo jim řečeno, že se čeká na předložení, nebo že už je mají. Měly rozhodovat úřady místní samosprávy, které se měly vyjádřit k úmyslu investičního záměru. Výroba měla být rozšířena na 100 – 200 tisíc tun ročně. Tehdejší výroba se pohybovala kolem 3 tisíc tun ročně. Svědek se dále vyjádřil k tomu, že současně se smlouvou o úvěru uzavřeli opční smlouvy na odkoupení akcií společnosti Oleo Chemical, měli získat akcie, které však byly zastaveny ve prospěch NLB. Platba za akcie proto byla odložená. Toto jim umožnilo dostat se do představenstva a dozorčí rady, platba za akcie proto ani nebyla v plánu. Kromě 160 milionů korun půjčil svědek se svými společníky pánům U. a J. i další peníze, a to z toho důvodu, že kdyby jim je nepůjčili, tak by se Oleo zastavilo. Byl to ale omyl. Svědek podlehl přesvědčivému projevu obžalovaného J., který sliboval, že vše vrátí, a že vše dopadne, jak říká. Bohužel se jednalo o lež a podvod. V době, kdy půjčovali společnosti další peníze, již měli možnost podívat se do účetnictví a hospodaření společnosti, a viděli, že mnoho údajů zde bylo vedeno podivným způsobem. Tehdy se teprve propracovávali k tomu, aby zjistili, co se vlastně dělo. Zastavené pozemky obžalovaného se nesnažili zpeněžit, protože nemají žádnou hodnotu, je to orná půda. Měli i jistění směnkou, ale pokud není majetek, nemá směnka žádnou hodnotu, a navíc veškerý majetek Olea byl zastaven ve prospěch NLB. Svědek dále uvedl, že o svém soukromém vlastnictví mu obžalovaný řekl, že když se rozváděl, tak svůj majetek odklonil do společnosti MARATHON v Panamě. Pokud se jedná o úvěr ve výši 160 milionů korun, žádné smírné řešení jim ze strany obžalovaného J. nabídnuto nebylo. Svědek dále uvedl, že byl v orgánech společnosti Oleo Chemical asi dva roky, pak ale objevil značné nesrovnalosti a byl zbaven funkce. V době, kdy ve funkci byl, se snažil zabránit bezhlavým výdajům, jako placení vozidel a O2 arény, posílání provize R. někam do neznáma atd., byla toho celá řada.

Svědék Ing. Patrik K. před soudem vypověděl, že někdy v roce 2008 byli osloveni obžalovaným J., který hledal financování pro svůj projekt ve společnosti Oleo Chemical. Jednalo se o výrobu BIO-paliv z rostlinných a živočišných tuků. Protože měli v té době volné finanční prostředky, začali se o projekt zajímat. Obor podnikání Oleo Chemical neznali, proto byl pro ně klíčový materiál od společnosti McKinsey&Company. Studie popisovala možnosti a velikost trhu, byla tam nějaká výsledovka, která byla modelovaná do dalších let, a ukazovalo to, že celý projekt je velmi životaschopný. Byly tam propočty vztahující se ke společnosti. Projekt jim přišel zajímavý, peníze, které měli poskytnout, měly být určeny primárně na dostavbu technologie. Měla se dostavět linka na výrobu živočišných tuků, což byl projekt, který dříve neexistoval. Díky studii McKinsey&Company považovali se společníky tento projekt za důvěryhodný. Na poskytnuté finance chtěli mít nějakou záruku, ale společnost Oleo měla majetek a akcie již zastavené vůči svým věřitelům. Obžalovaný J. pak přišel s tím, že jim zastaví své vlastní pozemky, což působilo velmi důvěryhodně. Obžalovaný předložil svědkovi a jeho společníkům, znalecký posudek, který ocenil pozemky na 200 milionů korun, tím pádem si byli jisti, že když půjčují 160 milionů korun, tak dostanou minimálně ty peníze, které do projektu vloží. Teprve následně zjistili, že věci se mají jinak. Kdyby bývali znali skutečnou cenu pozemků, nikdy by do projektu nešli. Smlouvu o úvěru připravoval někdo z právníků společnosti. Svědek byl na některých jednáních a byl průběžně informován, ale samotným projektem se nezabýval. Pokud se jedná o úrok ve výši 12 %

ročně, považovali ho za odpovídající riziku. Úroky nikdy placeny nebyly. Peníze poskytli obžalovanému zřejmě převodem na účet. Pokud se jedná o projekt McKinsey&Company, tento jim byl předložen v angličtině, svědek sám anglicky hovoří, četl ho, nicméně v dřívější době žádný podobný projekt společnosti McKinsey&Company v ruce neměl. O tom, že se nejedná o skutečný projekt, ale pouze o nástin možné spolupráce, se dozvěděl od otce před několika lety, asi v roce 2013 – 2014. Svědek dále uvedl, že pozemky ve Xxx viděl s Jindřichem V. ml., ale bylo to až po uzavření úvěrové smlouvy, celá záležitost poměrně spěchala, podívali se na ně jednou cestou na služební cestu, v obci se zdrželi asi 10 minut, ale pozemky jako takové neprověřovali. Obžalovaný J. vždy spěchal na poskytnutí finančních prostředků a bylo málo času na rozhodování. O tom, že pozemky jsou zemědělské a nikoli stavební, se svědek dozvěděl rovněž od otce, někdy v letech 2012 – 2013, kdy otec získal jiný znalecký odhad, na zcela jinou částku. Pokud se jedná o rozšíření výroby, uvedl svědek, že měla být rozšířena na 3 tisíce tun za měsíc. Když by se parametru docílilo, byla by technologie funkční, bohužel k tomu nikdy nedošlo. Byly stále nějaké problémy, nefungovala část linky, nebyli zákazníci, nebo dodavatel nedodal, co měl dodat – byla toho celá řada. Svědek dále vypověděl, že poté, co obžalovanému zapůjčili peníze, věřili, že je dostanou zpět. Současně se smlouvou o úvěru uzavřeli i smlouvy o opci na akcie, aby případně mohli získat nějakou akciovou minoritu, a aby mohli nahlížet do hospodaření společnosti Oleo Chemical. Dokud opci neuplatnili, tak nevěděli, co se ve společnosti děje. Následně v květnu 2009 opce využili, bylo to proto, že ve společnosti Oleo to nefungovalo, jak mělo, začali mít obavu, co se děje. Současně měli i zpětnou opci, takže se mohli akcií zbavit. Chtěli mít možnost nějakým způsobem ovlivnit hospodaření a mít možnost kontroly nad tím, zda se peníze neutrácejí jiným způsobem. Celou dobu se ale snažili, aby jim byla vrácena půjčka s úroky. Kolem ceny za akcie se dohadovali, jak přesně byla stanovena částka ve výši 40 milionů svědek neví, uvažovalo se i o dalším navýšení akcií až na 36 %, aby měli blokační minoritu, ale k tomu nedošlo. Za akcie nebylo placeno. Před uzavřením smlouvy o úvěru svědek sám do účetnictví společnosti nenahlížel, ale viděl výsledky o rok později a společnost byla dlouhodobě ztrátová. Ve chvíli, kdy byli pan V., st. a pan K., st. v představenstvu a dozorčí radě, tak se jim nedařilo nic změnit. Soudní cestou částku 160 milionů korun dosud nevymáhali, snaží se o to až nyní, v trestním řízení. Navíc se dále posouvala splatnost, proto také dlouho nic nevymáhali jinak. Peníze měli zajištěné i směnkou, ale tuto neuplatňovali, je to slabý nástroj.

Svědék Jindřich V., ml. před soudem využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat z toho důvodu, že by sobě či svým blízkým mohli přivodit trestní stíhání.

Svědék Ing. Tomáš K. před soudem uvedl, že pracuje jako expert ve společnosti McKinsey&Company. Tato společnost se zabývá poradenstvím managementům firem v různých oblastech, dále působí v oblastech strategie provozu a organizace. Cílem poradenství je, aby management dostal radu, jak zvýšit hodnotu své společnosti. S pány z Oleo Chemical se svědek poprvé setkal v létě roku 2008, když mu je představil tehdejší ředitel společnosti pan L.. Tito pánové, včetně obžalovaného J., mu popsali situaci, ve které se nacházejí, uvedli, že staví závod na výrobu BIO-paliv, a že potřebují závod dokončit. Dále že shání financování k dokončení tohoto závodu. Věřili, že technologie, kterou chtějí rozvíjet, má budoucnost. V roce 2008 však společnost McKinsey&Company projekt pro Oleo Chemical nevypracovávala. Proběhla pouze asi týdenní spolupráce. Na schůzce v úvodu

řešili, jak vypadá proces získávání investora, jak je třeba představit investici, jednalo se o informační memorandum. V podstatě nastínili společníkům Oleo Chemical, co by pro ně mohli udělat, udělali pro ně pouze ukázkou, jak by mohl vypadat první krok, tzn. představení investiční příležitosti. Ukázka vypadala tak, že se jednalo o 5-ti stránkový dokument, který se zakládal částečně na informacích, které získali z trhu, a částečně na informacích poskytnutých pány z Oleo Chemical. Svědkovi byl předložen tento projekt, založený ve spisovém materiálu, a svědek potvrdil, že se skutečně jednalo o tuto pracovní verzi ukázky. Uvedl, že zde je obsažen popis trhu s BIO-palivy, odhad poptávky, která může vzniknout tím, že se nahradí klasické palivo BIO-palivem, z titulu toho, že BIO-palivo může být, za určitých okolností, levnější než nafta. Dále je zde z veřejných zdrojů, posčítaná výrobní kapacita jednotlivých zdrojů. Dnes je obrovský přebytek nabídky nad poptávkou, v roce 2010 se očekával stále přebytek, i když poptávka už neměla být vysoká. Na č.l. 246 je posouzení variabilních nákladů, výpočet variabilních nákladů výroby z různých surovin, zde bylo zjevně čerpáno od Oleo Chemical. Tehdy jednali přímo s pány J., U. a K.. Proběhla celkem asi dvě nebo tři jednání. Na č.l. 247 je pak popis zdrojových surovin pro technologii Oleo Chemical, zde čerpali z Eurostatu. Na č.l. 248 je popis technologie Oleo Chemical, což bylo převzato právě od Oleo Chemical, kdy popsali, jak technologii představili, a na č.l. 249 jsou finanční čísla, která také kompletně převzali od Oleo Chemical, jak jim byla poskytnuta. Bohužel na základě této pracovní verze projektu si společnost Oleo Chemical reálný projekt neobjednala. Svědek uvedl, že zpracovávání takovýchto návrhů je běžnou součástí jejich práce, de facto tímto způsobem ukazují, jak by vypadal skutečný projekt budoucím potenciálním klientům. Za těchto několik listů, které poskytli společnosti Oleo Chemical, zapláceno nedostali, a i toto je standardní postup. Do účetnictví společnosti Oleo Chemical při zpracování této ukázky, svědek ani jeho kolegové nenahlíželi, byl jim předložen pouze byznys plán, resp. dokumenty, které popisovaly novou technologii, popisovaly ekonomiku včetně finančních výsledků, a tento byznys plán byl také překopírován do té ukázky. S ohledem na to, že se nejednalo o skutečný projekt, nebyla ani žádná čísla ve společnosti ověřována. Kdyby se jednalo o reálný projekt pro společnost, bylo by zkoumání mnohem důkladnější - dělají se pohovory s jednotlivými lidmi, zkoumá se výroba. Práce na reálném projektu trvá např. 4 týdny, přičemž se jedná o práci celého týmu lidí. Svědek se následně setkal s pány z Oleo Chemical ještě v roce 2010 na podzim, kdy přišli s tím, že závod již stojí a oni potřebovali, aby pracoval a vyráběl lépe. V roce 2011 pak společnost McKinsey&Company pro společnost Oleo Chemical vypracovávala projekt „DRAK“, který souvisel s první ukázkou z roku 2008 pouze v tom, že se jednalo o stejnou fabriku, ale řešila se zcela jiná situace. V prvním případě pánové sháněli financování, fabrika byla rozestavěná, v druhém případě již fabrika stála a společnost McKinsey&Company měla zkoumat způsob, jak zvýšit její ekonomickou efektivitu a jak zlepšit její ekonomiku. Svědek dále uvedl, že údaje, které jsou uvedeny v ukázce projektu společnosti McKinsey&Company z roku 2008 obsahuje pravdivé údaje, informace, které měli k dispozici, tam jsou obsaženy. Pokud se jedná o údaje ze společnosti Oleo Chemical, tyto ale nijak neověřovali, pouze je od společnosti převzali. Aby byla posouzena výkonnost firmy, je třeba jít do hloubky provozu, prodeje, atd., a to v tomto případě nedělali. Převzali pouze dokument s čísly tak, jak jim byly předány ze společnosti Oleo Chemical.

Svědék Ing. Luděk Hůrka před soudem uvedl, že znalecký posudek, který zpracoval ohledně pozemků ve Xxx, si u něj objednal Ing. J.. Mělo jít o podklad pro jednání pro

poskytnutí úvěru. Na místě se tehdy podívat byl. O jaký úvěr se mělo jednat, mu nespécifikoval. Na místě zjistil, že se jedná o pozemky, které jsou částečně dislokované, poblíž centra obce, částečně mimo. Jedním z podkladů, které dostal, bylo jakési vyjádření útvaru rozvoje obce, že tyto pozemky mají být určeny k zastavění. Svědek ve svém znaleckém posudku uvedl, že při jeho zpracování měl k dispozici i územní plán. S ohledem na to, že v roce 2008 ještě zdaleka nebyl schválen územní plán obce Xxx, byl svědek soudem dotázán, co tedy konkrétně měl k dispozici při tom, když znalecký posudek zpracovával – svědek uvedl, že zřejmě myslel územním plánem vyjádření útvaru rozvoje obce, o kterém hovořil. Dále uvedl, že tenkrát ani definice územního plánu možná nebyla uzákoněna, přesně to již neví. Ohledně svého tvrzení, že byl svědek i na místě obhlédnout pozemky, byl konfrontován s výpovědí, kterou učinil v přípravném řízení, kdy uvedl, že polohu pozemků si ověřoval na mapě a z dostupných informačních pramenů – svědek k tomu uvedl, že si již nepamatuje, jak to bylo, protože uběhlo více než 7 let. Svědek uvedl, že si je vědom, že se jedná o zemědělské pozemky. Cenu stanovil jako odhad obvyklé ceny, nikoli jako exaktní stanovení prodejní ceny, a už vůbec ne, jako cenu administrativní. Pro administrativní cenu existují poměrně přísně stanovená pravidla, která se stanoví, pro obvyklou cenu neexistuje žádný uzákoněný metodický pokyn ohledně postupu jejího stanovení, čili u obvyklé ceny se může vycházet z úvahy znalce, z různých pramenů u nemovitostí, srovnávací hodnoty, výnosové hodnoty, atd. Svědek dále uvedl, že při stanovení obvyklé ceny přihlížel i k saturaci inženýrskými sítěmi, která může být plná a může být nulová, v tomto případě byla samozřejmě nulová. Pokud se jedná o znalecký posudek znalce Doležala, který stanovil administrativní cenu těchto pozemků na 6,1 milionu korun, k tomu svědek uvedl, že jeho posudek neviděl, proto na něj může těžko reagovat. Svědek dále uvedl, že snahou Ministerstva financí, při tvorbě oceňovacích předpisů, je co nejvíce přiblížit administrativní cenu ceně obvyklé. Pokud se jedná o ceny pozemků na Praze – východ a Praze – západ, zde byla cena administrativní řádově několikanásobně nižší, než skutečná realizovaná cena, současný stav už je mírně lepší.

Svědék Ing. Miroslav Doležal před soudem uvedl, že pokud se jedná o znalecký posudek, který vypracoval na pozemky ve Xxx v roce 2008, oslovila jej paní Mgr. L., znalecký posudek měl vypracovat pro firmu Oleo Chemical. Dostal mapové podklady, protože pozemky byly převážně vedeny v pozemkovém katastru a ocenění mělo být pro daňové účely. Bylo to poprvé, co pro tuto společnost něco zpracovával. Mgr. L. jej oslovila telefonicky, předtím se neznali. Svědek uvedl, že měl i informaci, že některé pozemky v návrhu jsou v konceptu územního plánu určeny k zastavění, jednalo se o nějaký zápis z jednání zastupitelstva. Svědka tehdy pouze zajímalo, zda jsou zařazeny do platného územního plánu, což v té době nebyly, a proto k tomu nijak nepřihlížel. Byl se také podívat na místě a zjistil, že se jedná o zemědělské pozemky, které jsou i k zemědělským účelům užívány. Pozemky se nacházely daleko od centra obce, pouze dva z nich navazovaly na obec. Inženýrské sítě na pozemcích nebyly, ale u některých byly v dosahu, tj. byly blízko zastavěného území obce. Při stanovování hodnoty pozemku ve výši 6,1 milionu korun postupoval svědek dle platné vyhlášky pro oceňování nemovitostí, jednalo se o stanovení tzv. administrativní ceny pozemku. Kdyby stanovoval cenu obvyklou, tato by se od administrativní ceny lišila, protože by musel zjišťovat, co je v návrhu územního plánu konkrétně, na co měly být pozemky určeny, zda by se jednalo o výstavbu rodinných domů nebo komunikace apod. Vypracovaný posudek předal svědek Mgr. L. nebo její asistence. Pro

společnost Oleo Chemical pak vypracovával svědek ještě další znalecký posudek, jednalo se o lesní pozemky, které patřily k obci Říčany. Pokud se jedná o to, že pozemky v obci Xxx byly zakoupeny v roce 1994 za cenu 30 milionů korun, toto by nemělo na závěry znaleckého posudku žádný vliv, protože znalec musí v tomto případě vycházet striktně z vyhlášky, která platí v daném čase, nemělo by to vliv ani na obvyklou cenu. Svědek uvedl, že pokud by již byl územní plán v době zpracování posudku schválen, a dva z pozemků by byly skutečně určeny k zastavění, pak by jejich cena stoupla. Pokud se svědek měl vyjádřit ke stanovení administrativní ceny těchto pozemků znalcem Hůrkou, ve výši 17 milionů korun, uvedl, že nechápe, jakým způsobem znalec k tomuto výsledku došel. Vyhláška, ze které znalci vycházeli, byla v té době stejná a v průběhu dvou měsíců, tj. od června do srpna 2008 se neměnila. Ke znaleckému posudku znalce Hůrky pak uvedl, že tento v posudku uvádí, že pozemky jsou zahrnuty do územního plánu obce, což však nebyla pravda.

Dále byl vyslechnut **znalec Josef Škoda**, který se měl vyjádřit ve svém znaleckém posudku k určení obvyklé ceny pozemků na území městyse Xxx ve vlastnictví Ing. Kamila J., dále měl popsat okolnosti schválení územního plánu obce Xxx a vyhodnotit i zpracování znaleckých posudků na uvedené pozemky, které vypracovali v roce 2008 Ing. Luděk Hůrka a Ing. Miroslav Doležal. Znalec v rámci hlavního líčení odkázal zcela na závěry, ke kterým dospěl ve svém písemném posudku. Znalec uvedl, že předmětné pozemkové parcely jsou standardně evidovány v katastru nemovitostí. V roce 2008 byly pozemkové parcely evidovány v katastru nemovitostí ve zjednodušené evidenci, dle původních pozemkových knih. Aktuálně jsou již identifikovány vlastními parcelními čísly. Všechny pozemkové parcely se nacházejí v katastru městyse Xxx, nejsou sevřeny v uceleném celku, ba naopak, jsou roztrženy dominantně severně od obce. Pouze dvě parcely přiléhají přímo k zástavbě obce. Pro znalecké posouzení obvyklé ceny předmětných pozemkových parcel, je zcela zásadní geneze územního plánu a plánované další využití předmětných pozemkových parcel dle tohoto územního plánu. Všechny indicie a dostupné informace napovídají, že k datu ocenění se pozemkové parcely nacházely v totožném stavu jako k datu šetření znalce, tj. byly a jsou standardně zemědělsky využívány, čemuž svědčí i obsah dvou znaleckých posudků ve věci. Znalec zjistil, že zadání územního plánu bylo schváleno usnesením zastupitelstva obce Xxx dne 27.05.2004. Koncept územního plánu byl schválen 30.03.2006. Oba stupně vypracoval RNDr. Radim P.. V obou stupních jsou předmětné pozemkové parcely označeny jako zemědělské pozemky. Usnesením zastupitelstva obce Xxx ze dne 15.06.2006 nevyhovělo zastupitelstvo obce žádosti Ing. Kamila J. o dodatečné znění územního plánu o začlenění předmětných pozemkových parcel mezi pozemky stavební. Datum 02.08.2008 je rozhodným datem pro posouzení obvyklé ceny předmětných pozemkových parcel. Územní plán byl vypracován C.H.S. Praha, s.r.o. v září 2008. V tomto územním plánu jsou všechny pozemkové parcely dále označovány jako zemědělské pozemky. Totožnou projekční organizací byl územní plán dále upravován s tím, že v zájmovém segmentu oceňovaných parcel jsou pouze p.č. xxx a p.č. xxx změněny, a jsou označeny jako stavební pozemky, jedná se o pozemkové parcely přímo přiléhající ke stávající zástavbě obce, sevřené s touto stávající zástavbou státní silnicí č. xxx a místní bezejmennou účelovou komunikací propojující státní komunikaci Xxx a místní komunikaci Xxx. Územní plán byl dokončen v prosinci 2009, schválen byl zastupitelstvem obce dne 03.02.2010, s účinností od 19.02.2010. V této podobě je územní plán platný do dnešního dne. Kontinuálně jsou zájmové pozemkové parcely vedeny jako zemědělské pozemky, s výjimkou dvou pozemkových parcel, které jsou aktuálně určeny

k zastavění, a to p.č. xxx a p.č. xxx. K rozhodnému datu, tedy ke dni 02.08.2008, ale byly všechny předmětné pozemkové parcely vedeny, v souladu se stavem reálným, jako zemědělské pozemky. K rozhodnému datu pro zjištění obvyklé ceny předmětných pozemkových parcel nemohlo být uvažováno při rozvaze o ceně obvyklé o předmětných pozemkových parcelách jako o parcelách pro zastavění rodinnými domy (ani jinými stavbami), ale výlučně jako zemědělské půdě. Na místě nemohla být ani spekulace na budoucí jiné využití, změnu územního plánu, když cca 6 týdnů před oceněním byla požadovaná změna zastupitelstvem obce zamítnuta. Pozemky byly a jsou standardně zemědělsky obhospodařovány. Znalec Škoda vypočítal administrativní cenu předmětných pozemků dle cenového předpisu ke dni 02.08.2008 na částku 6.250.385,90 Kč a cenu obvyklou stanovil, porovnávacím způsobem na částku 7.409.710 Kč. Pokud se jedná o znalecký posudek Ing. Miroslava Doležala, tento znalecký posudek byl vypracován dle zadání v souladu s platnou legislativou a výsledná cena je v souladu s reálným i legislativním stavem předmětných pozemkových parcel. Pokud se jedná o znalecký posudek Ing. Lud'ka Hůrky, zjištěná cena administrativní ve výši 17.641.680 Kč je odchýlena od znaleckého posudku Ing. Doležala z důvodu zcela odlišného přístupu aplikace vyhlášky a vycházející z chybného a nepodloženého předpokladu, že se jedná o pozemky určené platným územním plánem k zastavění. Dále zjištěná obvyklá cena v hodnotě 200 milionů korun nemá oporu ani v relevantní legislativě ani na trhu. Jednotlivé parcely, vyjma pozemků u stávající zástavby, jsou samostatně v podstatě nezastavitelné, a i v případě zahrnutí jednotlivých parcel do územního plánu v kategorii pozemků zastavitelných, by objektivně zjištěná obvyklá cena byla výrazně nižší než 200 milionů korun. K datu ocenění však nebylo možno na zastavitelnost pozemkových parcel ani spekulovat, a tedy znalecký posudek znalce Hůrky je, jak v části administrativní, tak v části zjištění obvyklé ceny, zcela chybný. Závěrem znalec shrnul, že k datu 02.08.2008 neměl městys Xxx platný územní plán, zájmové pozemkové parcely byly k rozhodnému datu zemědělskými pozemky, zjištěná obvyklá cena zájmových pozemkových parcel na LV č. xxx v k.ú. Xxx ke dni 02.08.2008 činí zaokrouhleně 7.400.000 Kč. V rámci hlavního líčení pak znalec rozvedl své závěry, ke kterým dospěl v písemném posudku a k dotazům stran doplnil, že pokud by měl informaci o tom, že v konceptu územního plánu budou pozemky zastavitelné, pak by k tomuto nepřihlédl, pokud by se jednalo pouze o koncept, který dosud nebyl schválen. Zlom v ceně by nastal opravdu až v okamžiku nabytí právní moci, čili účinností územního plánu, ve kterém by bylo stanoveno, že se jedná o pozemky stavební. Nicméně pak ještě záleží na zapojitelnosti na inženýrské síti, navíc v tomto případě parcely nebyly sloučeny v celek, vyjma těch dvou, o kterých již bylo hovořeno.

Na návrh obhajoby byl jako svědek předvolán **Mgr. Ivo K.**, právní zástupce společnosti Oleo Chemical, a.s., který se měl vyjádřit mj. k postupu při uzavírání opčních smluv o úplatném převodu akcií a následně smluv o převodu akcií mezi obžalovaným Ing. J., dále Ing. U. a poškozenými. Svědek Mgr. Ivo K. se k soudu dostavil, avšak sdělil, že ze strany svého klienta, společnosti Oleo Chemical, a.s. nebyl zproštěn mlčenlivosti.

Svědčyně Mgr. Renata L. před soudem uvedla, že ve společnosti Oleo Chemical byla zaměstnána od roku 2007 do 03.11.2014. Ze začátku pracovala jako office manager, mezi lety 2009 – 2011 byla ředitelkou infrastruktury. Jako office manager měla na starosti chod kanceláře, měla svou asistentku, jako ředitelka infrastruktury měla na starosti kompletní personalistiku, provozní záležitosti, spadal pod ni celý sekretariát, archivace, ukládání

dokladů atd. Jejimi přímými nadřízenými byl Ing. U., Ing. J. a ve výrobním areálu Ing. K.. Od roku 2011 do roku 2014 byla na mateřské dovolené, a poté už se do společnosti nevrátila. Pokud se týká pozemků ve Xxx, měla na starosti to, aby byly v územním plánu uvedeny již jako pozemky určené k výstavbě, protože prozatím se jednalo o pozemky zemědělské. Tento úkol dostala od pana J. někdy po roce 2007. V této věci komunikovala se starostkou Xxx i s architektem, který připravoval územní plán. Vystupovala jako zástupce společnosti Oleo Chemical, resp. pana J., toto nerozlišovala. Žádné písemné pověření neměla. K dispozici měla zápis ze zasedání zastupitelstva, kde bylo odsouhlaseno zastupiteli, že tyto pozemky budou v územním plánu uvedeny jako pozemky k výstavbě. Kdy byl územní plán schválen, svědkyně neví, ví však, že zemědělských pozemků byla většina. Svědkyně dále uvedla, že v souvislosti s pozemky ve Xxx zřejmě objednávala znalecký posudek, ale podrobnosti si nepamatuje. Ví, že komunikovala s panem znalcem a řešila s ním i jiné znalecké posudky a pozemky, protože vypracovával i další znalecký posudek. Jednalo se o znalce Doležala nebo Dočekala. Na kolik znalec pozemky ohodnotil si svědkyně již nepamatuje. Neví ani od koho dostala pokyn nechat vypracovat znalecký posudek na pozemky, bylo to buď od pana U. nebo od pana J.. Znalecký posudek pak vyzvedla asistentka a zůstal ležet v kanceláři. Svědkyně neví, kdo ho převzal, k čemu měl sloužit, ani proč je na něm uvedeno, že je jeho účelem „prodej – daňová povinnost“. K čemu byl posudek použit, svědkyně neví. Pokud se jedná o další znalecký posudek, který byl vypracován na tytéž pozemky o dva měsíce později, o tom svědkyně nic neví. Je jí ale známo, že pozemky měly být oceněny na vyšší částku. Znalec byl přibrán k vypracování znaleckého posudku firmou Oleo Chemical a ne panem J., protože to zadávala sama svědkyně a brala to jako pracovní záležitost. S obžalovaným Ing. J. svědkyně jednala pracovní, komunikovali i telefonicky, informovala ho průběžně o proběhlých záležitostech. Určitě spolu mluvili i o tom, že kontaktovala znalce a že s ním posudek projednávala, ale svědkyně si nevzpomíná na okolnosti řešení tohoto konkrétního posudku. Záležitosti kolem pozemků ve Xxx se věnovala ve své pracovní době, nejvíce v roce 2008. Této záležitosti se věnoval i sám obžalovaný J.. Svědkyně uvedla, že o případném zasíťování pozemků nic neví, ale celou záležitost opouštěla s pocitem úspěchu, protože měla příslibeno od starostky a architekta, že v územním plánu bude většina pozemků zahrnuta do výstavby. Územní plán byl ale v té době teprve rozpracován a schválen nebyl. Svědkyně uvedla, že poté, co přešla v květnu roku 2009 do výrobního areálu v Liberci, tak tyto záležitosti zcela opustila a obžalovaný J. se o ně začal starat sám. Pokud se jedná o poskytnutí úvěru ze strany pánů K. a V. panu J., uvedla svědkyně, že o tyto věci se nestarala, má pouze obecnou informaci o tom, že od společnosti RAVAK byly investovány finanční prostředky ve výši desítek milionů společnosti Oleo Chemical, resp. panu J..

Za souhlasu stran byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu čteny výpovědi svědků V., K., P. a N..

Svědék **Mgr. Tomáš V.** v přípravném řízení uvedl, že je vedoucím organizační složky u společnosti McKinsey&Company. V roce 2008 na této pozici nebyl, vedoucím byl pan L.. V roce 2008 neexistuje společnost McKinsey&Company žádné dokumenty, ani smlouvy o spolupráci se společností Oleo Chemical, neexistuje ani žádná faktura za provedenou práci. Možná probíhaly nabídky spolupráce, ale práce pro Oleo Chemical je evidována až od roku 2010, kdy existuje smlouva, faktury a dokumenty, které vznikaly – jednalo se o projekt „DRAK“. Od té doby žádná jiná spolupráce neprobíhala ani neprobíhá. Pánové J. a K. byli v písemném kontaktu s Ing. K., který jim zasílal nějaká data z projektu „DRAK“ možná i

v roce 2013. Pokud se jedná o listinu „Posouzení investičních příležitostí do společnosti Oleo Chemical“, tento dokument není posudkem ani posouzením. Společnost McKinsey&Company nezahrnuje auditory, pracují zde poradci. Tento materiál vypadá jako ilustrace mezipracovní verze, v materiálu jsou prázdná místa v textu, což v konečné verzi nebývá. Předložený materiál byl součástí debaty mezi zástupci Oleo Chemical, pány J. a U., a za společnost McKinsey&Company panem K. a L.. Projednávaly se podmínky možné spolupráce a návrh materiálu byl součástí této nabídky. Autorem tohoto materiálu je Ing. L. a Ing. K.. Tento dokument se nedá využít pro potřeby bank a tak podobně, je to ilustrace, jak by mohla být nabídka pro společnost Oleo Chemical zpracována. Projekt „DRAK“ už byl vyhotoven pro potřeby Oleo Chemical současně s upozorněním, že bez písemného souhlasu jej nelze použít. Takovouto ukázkou spolupráce, jako byla ukázka z roku 2008 pro společnost Oleo Chemical, vytváří společnost McKinsey&Company zdarma, je to součástí procesu nabídky. Ve společnosti McKinsey&Company nepracují auditori, proto ani neověřují čísla, která dostanou od klienta. Za čísla, která klient dodá, si odpovídá on sám. Od společnosti Oleo Chemical svědek našel pouze dva dokumenty, resp. dvě faktury, a to první za projekt „DRAK“ a druhou fakturu za poplatky z prodlení.

Svědék Ing. Jakub K. nevedl pro podstatu projednávané trestní věci žádné relevantní okolnosti.

Svědék Ing. Miloslav P. vypověděl, že v roce 2008 ještě nepůsobil v Oleo Chemical, nastoupil tam až v roce 2009 v srpnu, byl v postavení ředitele, měl na starosti účetnictví a kontrolling. Pracovní poměr ukončil 31.07.2013. Pokud se jedná o obchodní činnost Oleo Chemical v roce 2008, znal pouze účetní závěrky tak, jak byly založeny v obchodním rejstříku. O půjčce ve výši 160 milionů korun od fyzických osob nevěděl.

Svědék Ing. Jiří N. v přípravném řízení uvedl, že v roce 2008 nebyl zaměstnancem Oleo Chemical, do společnosti nastoupil až v roce 2010 a v současné době je na pozici obchodního ředitele. O možnosti rozšíření výroby v roce 2008 nic neví. V současné době Oleo Chemical vyrábí, resp. veškerou činnost provádí, společnost TEMPERATOR s.r.o., která financuje nákup surovin, zajišťuje prodej. Výrobky jsou majetkem TEMPERATOR, Oleo Chemical je pouze zpracovatelem, poskytuje techniku. O žádosti či řízení, směřujícímu k vydání povolení a rozšíření výrobní kapacity továrny Oleo Chemical v Liberci neví svědek nic.

Za souhlasu stran byl dle § 211 odst. 5 tr. řádu, čten **znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika**, který vypracoval znalec Ing. Jiří Berger, který zkoumal obsah stolního počítače LENOVO, který vydal obžalovaný. Znalec přezkoumal pevný disk počítače a veškerá data vložil na CD-R médium, které je přílohou znaleckého posudku.

Dále byl za souhlasu stran, dle § 211 odst. 5 tr. řádu čten **znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika**, který vypracoval Ing. Jan Janka. V tomto znaleckém posudku znalec zkoumal externí disky, flash disky a další média, která byla vydána obžalovaným. Z předložených paměťových zařízení a pevných zisků z předložených počítačů, znalec vytvořil textové soubory s výpisy jejich kompletního obsahu. Tyto soubory

jsou umístěny na přílohový disk DVD 1. Kde to bylo možné, provedl znalec obnovu smazaných dat.

Dále byly provedeny **listinné důkazy**. Smlouva o úvěru mezi obžalovaným Ing. Kamilem J. a poškozenými Ing. Jindřichem V., Ing. Patrikem K., Jindřichem V. a Jiřím K. byla uzavřena dne 05.09.2008. Věřitelé se zavázali na písemnou žádost dlužníka, poskytnout v jeho prospěch peněžní prostředky ve výši 160 milionů korun, a to každý z nich částku 40 milionů korun. Smluvní strany se dohodly, že dlužník (obžalovaný) jim uhradí úrok ve výši 12 % z úvěru ročně, který bude splatný na konci období společně s jistinou úvěru. Úvěr byl věřiteli poskytnut na období do 08.09.2009. Dlužník a věřitelé současně uzavřeli smlouvu o zřízení zástavního práva na základě které dlužník (obžalovaný) zřídil věřitelům zástavní právo k nemovitostem, a to k pozemkům vedeným ve zjednodušené evidenci PK p.č. xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx vše v k.ú. Xxx, okr. Praha – východ, obec Xxx, zapsané na LV č. xxx, vedeném na Katastrálním úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha – východ. Současně se obžalovaný zavázal, že zanikne-li, nebo zhorší-li se za trvání smlouvy zajištění závazku, vrátit úvěr včetně příslušenství, doplní zajištění na původní rozsah, a to např. zřízením zástavního práva na věci movité, popřípadě na jiném nemovitém majetku. Smlouva o úvěru byla podepsána před notářkou v Příbrami, kdy podpisy všech zúčastněných byly ověřeny. Z listiny nazvané „Prohlášení účastníků a dodatek ke smlouvě o úvěru ze dne 04.11.2008“ vyplývá, že obžalovaný, jakožto dlužník a poškození Ing. Jindřich V., Ing. Patrik K., Jindřich V. a Jiří K. stvrzují, že částka ve výši 160 milionů korun byla doplacena obžalovanému k tomuto dni, a to jednak formou bankovních převodů, a jednak zčásti v hotovosti. Ze směnky datované dnem 5.11.2008 vyplývá, že tato byla vystavena Ing. Kamilem J. ve prospěch poškozených Jindřicha V., Ing. Patrika K., Jindřicha V. a Jiřího K., kdy za ni mělo být placeno bez protestu, a jako aval je uvedena společnost Oleo Chemical, a.s. Z dokumentární listiny k biancosměnce vyplývá, že tato byla vystavena obžalovaným za účelem zajištění pohledávky směnečných věřitelů jako věřitelů ze smlouvy o úvěru ze dne 05.09.2008. Bylo sjednáno, že směneční věřitelé jsou oprávněni do této biancosměnky doplnit datum splatnosti a následně i směnečný peníz ve výši nezaplaceného úvěru či jeho části dlužníkem, maximálně však 160 milionů korun, a tuto biancosměnku pak mohou použít pouze v případě nesplnění závazku dlužníka k řádnému zaplacení převzatého úvěru ze smlouvy o úvěru ze dne 05.09.2008. Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků vyplývá, že tato byla provedena policejním orgánem 02.05.2013 v kanceláři společnosti Oleo Chemical, a.s. na adrese U Nás 1784/10, Praha 4. Při prohlídce byly vydány věci jako např. listinné materiály vztahující se k obchodním případům společnosti Oleo Chemical, počítače, flash disky, CD a mobilní telefon. Protokol je doplněn i fotodokumentací. Obsahem spisu je dále protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků na adrese společnosti Oleo Chemical, Kociánova 12/563, Liberec VI, kde byly zkopírovány na datové nosiče veškeré elektronické záznamy společnosti Oleo Chemical. Ve spise je dále založen tzv. „Přehled investičních příležitostí ze dne 26.08.2008“ zpracovaný pro Oleo Chemical, a.s. společností McKinsey&Company. Projekt popisuje jedinečné investice do výroby BIO-nafty při značně nižších nákladech než je průměr v daném odvětví, popisuje trh pro FAME v Evropě, dále obsahuje informace o objemu dostupného kafilerního tuku potřebného pro plánovanou výrobu a další informace. Dále jsou obsahem spisového materiálu znalecké posudky Ing. Ludka Hůrky a Ing. Miroslava Doležala, které byly v rámci hlavního líčení čteny jako listinné důkazy, a současně znalci, kteří je

zpracovávali byli vyslechnuti soudem jako svědci, neboť nebyli přibráni jako znalci orgány činnými v tr. řízení. Ing. Luděk Hůrka pak znaleckým posudkem pozemky v k.ú. Xxx, v okrese Praha – východ, ohodnotil za účelem podkladu pro jednání o poskytnutí úvěru, kdy objednatelem posudku byl obžalovaný Ing. Kamil J.. Posudek byl vypracován dne 02.08.2008. Znalec v něm uvádí, že nemovitost prohlédl 30.07.2008 a mj. měl jako podklad pro vypracování posudku územní plán městyse Xxx. V celkovém popisu nemovitosti uvádí znalec Hůrka, že obě části pozemku jsou zahrnuty do územního plánu městyse Xxx a jsou jím určeny k zástavbě obytnými objekty. Administrativní cenu nemovitosti stanovil na 17.641.680 Kč a obvyklou cenu nemovitosti stanovil na 200.000.000 Kč, a to s přihlédnutím k umístění nemovitostí, velikosti, technickému stavu, vybavení, způsobu využití, saturaci inženýrskými sítěmi a předpokládané zastavitelnosti, a to na základě konzultací s realitními kanceláři. Znalecký posudek Ing. Miroslava Doležala byl vypracován dne 05.06.2008, objednatelem byla společnost Oleo Chemical, a.s., účelem posudku byl prodej – daňová povinnost. Znalec dle posudku prohlédl a zaměřil nemovitost dne 04.06.2008, administrativní cenu nemovitosti pak stanovil na 6.129.170 Kč. Za vypracování znaleckého posudku Ing. Miroslav Doležal fakturoval společnosti Oleo Chemical, a.s. částku 3.500 Kč. Ze zprávy Městského úřadu Úvaly ze dne 14.03.2014 vyplývá, že stavební úřad v období od 01.05.2008 do 31.12.2008 nevydal žádné územní rozhodnutí, kterým by pozemky, uvedené na LV xxx v k.ú. Xxx, byly určeny k zástavbě. Ze zprávy městyse Xxx ze dne 10.02.2014 vyplývá, že všechny pozemky uvedené na LV xxx, vlastníka Ing. J. Kamila, v k.ú. Xxx, okrese Praha – východ, jsou vedeny jako půda zemědělská, pouze pozemky p.č. xxx xxx a xxx byly do roku 2008 v návrhu územního plánu jako pozemky zastavitelné. Územní plán městyse Xxx byl vydán 03.02.2010 s účinností 19.02.2010 a tyto pozemky jsou od této doby v zastavitelném území obce. Z částečného výpisu z usnesení zastupitelstva obce Xxx ze dne 15.06.2006 vyplývá, že zastupitelstvo obce Xxx schválilo doplnění pozemků Ing. Kamila J. do konceptu územního plánu obce jako pozemky určené pro výstavbu. Jedná se o pozemky v obci a k.ú. Xxx, p.č. xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx , listina je datována dnem 26.06.2006. Ve spise je dále založena žádost společnosti Oleo Chemical, a.s. o projednání a posouzení vlivu záměru „ERO Liberec – zvýšení výroby“ na životní prostředí podle zák. 100/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů, kdy společnost žádá o posouzení oznámení o záměru stavby ERO Liberec – zvýšení výroby, kdy předmětná provozovna se nachází v k.ú. Vesec u Liberce a Rochlice u Liberce. Jedná se o výrobu FAME – methylesteru rostlinných olejů a živočišných tuků. Závod je v provozu, kapacita výroby je 50 kt FAME. V současné době investor uvažuje o zvýšení výroby na 250 – 400 kt FAME – datováno dnem 29.09.2011. Dále jsou obsahem listin zprávy Ministerstva životního prostředí ČR vztahující se k předchozí žádosti o zvýšení výroby. Z přípisu společnosti McKinsey&Company ze dne 18.11.2013 vyplývá, že dokument nazvaný „Přehled investičních příležitostí“ ze srpna 2008, byl pouze ukázkovou prezentací, vytvořenou společností zdarma pro účely představení služeb společnosti potenciálnímu klientovi – společnosti Oleo Chemical, a.s. V roce 2008 jednala společnost Oleo Chemical se společností McKinsey&Company o možnostech budoucí spolupráce a v rámci tohoto jednání byla vytvořena ukázková prezentace, která byla nejspíše předána společnosti Oleo Chemical, avšak z tohoto jednání nakonec v roce 2008 nevzešla dohoda o spolupráci a nedošlo k uzavření smlouvy mezi společností McKinsey&Company a společností Oleo Chemical, a.s. a tudíž nedošlo ani na objednávku či fakturaci práce. Z dalšího sdělení společnosti McKinsey&Company vyplývá, že se společností Oleo Chemical byli v kontaktu celkem 2x,

nikdy nepracovali pro fyzické osoby - Ing. J. nebo Ing. U.. Poprvé byli v kontaktu v srpnu 2008, kdy s nimi jako s potenciálním klientem projednávali možnou spolupráci, k této však nakonec nedošlo. Podruhé byli společností kontaktováni na konci roku 2010 a začátkem roku 2011, kdy si společnost Oleo Chemical objednala u společnosti McKinsey&Company služby, a to sice projekt v trvání 4 týdnů, v období od 10.01.2011 do 04.02.2011, který se uskutečnil a jednalo se o projekt „DRAK“. Společnost McKinsey&Company pro své klienty nevypracovává znalecké posudky, vypracovává pouze poradenství, které pomáhá manažerům lépe pochopit procesy probíhající v jejich organizacích. Data, která klienti poskytnou, společnost nijak neověřuje, tudíž nenese zodpovědnost za jejich přesnost a pravdivost. Výsledek této práce společnosti McKinsey&Company smí použít firma (klient), která data poskytla, a to pouze pro interní účely. Spisový materiál dále obsahuje účetní výkazy společnosti Oleo Chemical, přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2010, přehled závazků, pohledávek a půjček, část patentového spisu ohledně vynálezu nazvaného „Způsob přípravy alkyl-esteru mastných kyselin“. Z úředního záznamu Policie ČR vyplývá, že bylo operativním šetřením zjištěno ke společnosti NLB Factoring, a.s., že se jedná o společnost v likvidaci se sídlem v Ostravě, které je pouze korespondenční. Předseda představenstva sdělil, že společnost končí svou činnost a v rámci obchodní činnosti – půjčování finančních prostředků společnosti Oleo Chemical, a.s. byly vypořádány všechny závazky a pohledávky s tím, že společnost RAVAK odkoupila od NLB Factoring, a.s. pohledávky společnosti Oleo Chemical. Obsahem přílohového materiálu jsou různé dokumenty vztahující se ke společnosti Oleo Chemical, jako faktury, smlouvy, seznamy závazků pohledávek, půjček a úvěrů, smlouvy o půjčce, o úvěru, o postoupení pohledávek, dále účetní závěrky společnosti Oleo Chemical za roky 2006 – 2011, bankovní informace a výpisy z účtů společnosti Oleo Chemical, dále zprávy o hodnocení a ocenění majetku souvisejícího s projektem výroby, stanovy společnosti Oleo Chemical, dále informace městyse Xxx k pozemkům obžalovaného a územní plán městyse Xxx. Z notářského zápisu sepsaného dne 18.09.2008 JUDr. Danou Skružnou, notářkou v Praze, vyplývá, že tato sepsala notářský zápis o rozhodnutí orgánů právnické osoby, a to společnosti Oleo Chemical, a.s., kdy mj. v rámci této valné hromady bylo rozhodnuto, že valná hromada společnosti uděluje souhlas s poskytnutím plnění (příspěvků) akcionářů společnosti Oleo Chemical, a.s., mimo základní kapitál do dobrovolného fondu společnosti, celkem ve výši 160 milionů korun, čímž dojde ke zvýšení vlastního kapitálu společnosti, a to s poskytnutím příspěvků Ing. Kamila J. a Ing. Michala U., kdy každý přispěje částkou ve výši 80 milionů korun. Součástí spisového materiálu jsou rovněž obžalovaným předložené kupní smlouvy, které dokladují způsob nabytí předmětných pozemků ve Xxx, které obžalovaný odkoupil v roce 1994 za celkovou částku 30 milionů korun. Obžalovaný dále doložil pční smlouvy o úplatném převodu akcií, které uzavřel dne 05.09.2008 s Ing. Jindřichem V., nar. xxx, a dále s Ing. Patrikem K., nar. xxx, a dále opční smlouvy, které uzavřel Ing. Michal U. s Jindřichem V., nar. xxx a s Jiřím K., nar. xxx. Obsahem těchto opčních smluv je tzv. call opce, tzn. že kupující má právo oznámit prodávajícímu, že trvá na převodu akcií společnosti Oleo Chemical ve svůj prospěch, a to 10 ks akcií o nominální hodnotě 500 tisíc korun za úplatu ve výši 40 milionů korun. Ze smlouvy o úplatném převodu akcií ze dne 27.05.2009, které uzavřel Ing. Kamil J. s Ing. Jindřichem V., nar. xxx a s Ing. Patrikem K., nar. xxx, a dále ze smlouvy o úplatném převodu akcií, které uzavřel Ing. Michal U. s Jiřím K., nar. xxx a s Jindřichem V., nar. xxx, vyplývá, že tito využili opci na odkup akcií dne 27.05.2009, kdy každý z nich získal 10 ks akcií za částku 40 milionů korun. Ke shora uvedeným smlouvám byly mezi stranami uzavřeny dodatky č. 1, a následně

č. 2. Prvním dodatkem, ze dne 27.05.2009 byla odložena splatnost ceny za akcie ke dni 27.05.2010 a druhým dodatkem, ze dne 12.02.2010 byla kupní cena za akcii odložena až do 30.11.2010.

Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadami uvedenými v § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že vina obžalovaného Ing. Kamila J. byla bez pochybností prokázána. Dle provedeného dokazování však došlo při zachování totožnosti skutku ke změně skutkové věty, a dále soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je třeba odlišně právně kvalifikovat oproti podané obžalobě. Smlouvou o úvěru ze dne 05.09.2008, která byla uzavřena mezi obžalovaným a poškozenými – Ing. Jindřichem V., nar. xxx, Ing. Patrikem K., nar. xxx, Jindřichem V., nar. xxx a Jiřím K., nar. xxx, bylo prokázáno, že poškození, jakožto věřitelé, se zavázali poskytnout obžalovanému úvěr ve výši 160.000.000 Kč, kdy každý z poškozených měl poskytnout částku ve výši 40.000.000 Kč. Obžalovaný jakožto dlužník se zavázal takto poskytnutý úvěr vrátit spolu s úrokem do 08.09.2009. Úrok byl stanoven ve výši 12 % ročně. K zajištění povinnosti obžalovaného jako dlužníka splatit řádně a včas úvěr a jeho příslušenství uzavřeli poškození s obžalovaným rovněž smlouvu o zřízení zástavního práva k nemovitostem. Konkrétně se jednalo o pozemky vedené ve zjednodušené evidenci PK, v k.ú. Xxx, v okrese Praha – východ, zapsané na LV č. xxx, který je veden Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha – východ. Obžalovaný se mj. zavázal k tomu, že bez prodlení přiměřeně doplní zajištění zajišťovaných pohledávek, klesne-li hodnota nemovitostí tak, že se zajištění pohledávek stane nedostatečným. Ze směnky sepsané dne 05.09.2008 a dokumentární listiny ke směnce z téhož dne, je dále prokázáno, že obžalovaný vystavil tuto biancosměnku za účelem zajištění pohledávky směnečných věřitelů jako věřitelů ze smlouvy o úvěru ze dne 05.09.2008, a to do maximální výše 160 milionů korun. Jako aval směnku opatřil svým podpisem Ing. Michal U., resp. spol.Oleo Chemical, a.s. Přestože obžalovaný J. před soudem částečně zpochybnil převzetí celé částky ve výši 160 milionů korun, kdy uvedl, že si není jistý, zda obdržel celou dohodnutou částku od poškozených, považoval soud jeho tvrzení za ryze účelové. Ve spisovém materiálu je založeno „Prohlášení účastníků a dodatek ke smlouvě o úvěru“, které bylo sepsáno 04.11.2008 a bylo podepsáno všemi poškozenými i obžalovaným, ve kterém je uvedeno, podrobně a konkrétně, jak byly jednotlivé částky na obžalovaného převedeny, kdy se jednalo z větší části o bankovní převody, a pouze částka ve výši 1.377.600 Kč byla předána obžalovanému v hotovosti jakožto zbývající částka do celkových 160 milionů korun. Všichni poškození, kteří ve věci vypovídali, se pak shodli na tom, že velkou část finančních prostředků poskytovali z různých bankovních účtů, a pouze menší část byla doplacena obžalovanému v hotovosti. Přestože tedy obžalovaný tvrdil, že si není jist tím, zda mu byla skutečně celá částka poskytnuta, následně v rámci své výpovědi uváděl, že veškeré finanční prostředky vložil do společnosti Oleo Chemical, což doložil i notářským zápisem NZ 601/2008. Dle citovaného notářského zápisu se dne 18.09.2008 konala valná hromada společnosti Oleo Chemical, a.s., v rámci které mj. valná hromada společnosti udělila souhlas s poskytnutím příspěvků akcionářů společnosti Oleo Chemical, a.s. mimo základní kapitál, a to do dobrovolného fondu společnosti, celkem ve výši 160 milionů korun, čímž došlo ke zvýšení vlastního kapitálu společnosti. Příspěvek ve výši 80 milionů korun poskytl Ing. Kamil J., a tutéž částku poskytl Ing. Michal U.. Tím má soud za prokázané, že obžalovaný skutečně finanční prostředky, které obdržel od poškozených, do společnosti Oleo Chemical investoval.

Z výpovědí poškozených – Jiřího K. st., Ing. Patrika K. a Jindřicha V., st. bylo prokázáno, že obžalovaného přivedl Jindřich V. ml., a to v druhé polovině roku 2008. Obžalovaný J. tehdy všem společníkům prezentoval projekt společnosti Oleo Chemical, která měla v plánu postavit linku na kyselou esterifikaci z živočišných tuků. Projekt poškozené zaujal, protože se jednalo o zcela inovativní technologii, která v České republice do té doby neměla obdoby, přičemž poškození zároveň v té době měli volné finanční prostředky, které chtěli nějakým způsobem investovat. Vzhledem k tomu, že obžalovaný požadoval částku ve výši 160 milionů korun, chtěli po něm poškození odpovídající zajištění této částky. Zjistili však, že společnost Oleo Chemical má zastavený majetek i akcie, neboť má mnoho úvěrů, a není schopna žádným svým majetkem ručit. Obžalovaný J., aby získal investici, proto poškozeným nabídl, že může ručit svými vlastními pozemky, které se nacházejí v obci Xxx. Tato nabídka připadala poškozeným důvěryhodná, neboť obžalovaný nabídl k ručení svůj vlastní nemovitý majetek, a navíc předložil poškozeným znalecký posudek znalce Ing. Hůrky, kde byla stanovena obvyklá hodnota předmětných pozemků na částku 200 milionů korun.

Dále před poskytnutím finančních prostředků, obžalovaný prezentoval společnost Oleo Chemical prostřednictvím projektu společnosti McKinsey&Company, poradenské společnosti, ve kterém se mohli poškození dočíst o tom, jakým způsobem by mohla v budoucnu vypadat hospodářská situace společnosti Oleo Chemical poté, co by se linka kyselé esterifikace rozběhla. Všichni poškození se jednoznačně shodli na tom, že s ohledem na renomé společnosti McKinsey&Company, považovali projekt, který jim obžalovaný předložil, za věrohodný, a v podstatě je přesvědčil o tom, že investovat do této technologie, kterou plánuje společnost Oleo Chemical vyvíjet, má smysl, a investice by se jim mohla vrátit. Obžalovaný uváděl, že studie McKinsey&Company neměla význam na rozhodnutí poškozených, a že byla vyhotovena až poté, co se pánové rozhodli investici Oleu poskytnout. Poškození však zcela ve shodě uvedli, že tomu tak nebylo, a že se rozhodovali právě na základě této studie společnosti McKinsey&Company. Soud v tomto směru uvěřil výpovědím poškozených, neboť je nelogické, aby jim obžalovaný, který měl zájem na tom, aby do nové technologie investovali, předkládal studii o budoucí výhodnosti této technologie až poté, co by finanční prostředky poskytli. Všichni poškození pak vypověděli, že nikdy dříve projekt poradenské firmy McKinsey&Company v ruce neměli, neměli tedy s čím srovnávat, a studie, která jim byla předložena, působila věrohodně. Pokud se obžalovaný J. hájil tím, že projekt neobsahuje nikde hlavičku McKinsey&Company, a že ho takto poškozeným neprezentoval, je zřejmé, že se jedná o zcela účelové tvrzení. Na anglicky psaném textu, který byl poškozeným předložen, je uvedeno, že se jedná o materiál společnosti McKinsey&Company, je zde i uvedeno, že se jedná o materiál vypracovaný pouze pro klienta (kterým je míněna společnost Oleo Chemical, a.s.) a tento materiál by neměl být ani bez souhlasu společnosti McKinsey&Company dále šířen. Ze zprávy společnosti McKinsey&Company a z výpovědi svědka Ing. K.a, pak bylo jednoznačně prokázáno, že dokument společnosti McKinsey&Company není žádným posudkem, ale pouze ukázkovou prezentací, kterou společnost McKinsey&Company vytvořila v roce 2008 zdarma, a to pro účely představení služeb společnosti potenciálnímu klientovi – společnosti Oleo Chemical, a.s. V roce 2008 společnost Oleo Chemical jednala se společností McKinsey&Company o možnostech budoucí spolupráce a v rámci tohoto jednání byla vytvořena právě tato ukázková prezentace. Z tohoto jednání však nakonec v roce 2008 žádná dohoda o spolupráci nevzešla, a žádný projekt vypracováván nebyl. Teprve v roce 2011 vypracovávala společnost

McKinsey&Company pro společnost Oleo Chemical tzv. projekt „DRAK“, který byl následně i společností Oleo Chemical uhrazen. Tento projekt však neměl žádnou souvislost s ukázkovou prezentací, kterou společnost McKinsey&Company vytvořila pro společnost Oleo Chemical v roce 2008, jak se snažil před soudem uvádět obžalovaný. Svědek Ing. K. před soudem potvrdil, že v rámci tohoto dokumentu (vytvořeného v r. 2008) vycházel jednak z informací poskytnutých společností Oleo Chemical, a jednak z veřejných zdrojů. Dokument obsahuje v podstatě odhad poptávky, která může vzniknout tím, že se nahradí klasické palivo BIO-palivem, přičemž BIO-palivo může být za určitých okolností levnější než nafta. Svědek Ing. K. potvrdil, že vypracování takovýchto dokumentů je pro poradenskou společnost zcela běžné, pokud chce nějakým způsobem představit svou činnost, kdy v podstatě prodává své know-how. Teprve na základě těchto předběžných dokumentů si obvykle klient objedná či neobjedná skutečný projekt, který je však mnohem rozsáhlejší, a časová náročnost na jeho zpracování bývá značná, čemuž odpovídá i následné ohodnocení. Svědek Ing. K. dále uvedl, že od společnosti Oleo Chemical dostali k dispozici určitý byznys plán, který popisoval plánovanou technologii, popisoval ekonomiku, včetně finančních výsledků společnosti Oleo Chemical, přičemž společnost McKinsey&Company žádným způsobem data poskytnutá společností Oleo Chemical nepřezkoumávala. Dle názoru soudu bylo tedy jednoznačně prokázáno, že obžalovaný J. při uzavírání úvěrové smlouvy předložil poškozeným údaje, které byly hrubě zkreslené, když společnost Oleo Chemical představoval prostřednictvím „Projektu investičních příležitostí do společnosti Oleo Chemical, a.s.“, který zdarma vypracovala společnost McKinsey&Company pouze jako ukázkovou prezentaci projektu, který následně realizován nebyl, přičemž obžalovaný poškozeným tvrdil, že se jedná o skutečný projekt poradenské společnosti McKinsey&Company, který popisuje výhodnost nové plánované technologie, kterou chtěl obžalovaný ve společnosti Oleo Chemical uvést do provozu, a to právě za pomoci investice, kterou měli poskytnout poškození.

Poškození Jiří K., Patrik K. a Jindřich V. st., před soudem potvrdili, že zcela zásadní význam pro jejich rozhodnutí poskytnout finanční prostředky obžalovanému měla ta skutečnost, že se zaručil svými pozemky ve Xxx, resp. zastavil je v jejich prospěch. Obžalovaný jim předložil znalecký posudek Ing. Hůrky, který předmětné pozemky ohodnotil na obvyklou cenu ve výši 200 milionů korun. Vzhledem k tomu, že jimi poskytnutá částka měla být ve výši 160 milionů korun, považovali toto jištění za dostatečné. Ze znaleckého posudku Ing. Hůrky, vyplývá, že tento byl zpracován jako podklad pro jednání o poskytnutí úvěru dne 02.08.2008. Znalec Ing. Hůrka byl v rámci trestního řízení vyslechnut, a uvedl, že pozemky ve Xxx, které ohodnotil v roce 2008, měly skutečně hodnotu takovou, jakou ve znaleckém posudku uvedl, neboť byly určeny k zastavení. Ing. Hůrka před soudem uvedl, že posudek zpracoval na základě objednávky obžalovaného J. a na základě předložených dokladů. Ve svém posudku pak uvádí, že měl k dispozici i územní plán městyse Xxx, kdy se jedná zcela evidentně o nepravdivé tvrzení, neboť v té době, tj. ke dni 02.08.2008, územní plán městyse Xxx schválen dosud nebyl, k tomu došlo až na počátku roku 2010. Ing. Hůrka uváděl, že věděl o tom, že se jedná o pozemky zemědělské, nicméně do budoucna měly být schváleny jako pozemky určené k zastavení a z toho také vycházel při stanovení jejich hodnoty. Dle názoru soudu je zcela zřejmé, že Ing. Hůrka pracoval se zcela nepodloženými údaji o předmětných pozemcích, a pokud vycházel z jakéhosi příslibu zastupitelstva městyse Xxx o tom, že některé z pozemků budou v budoucnu určeny k zástavbě, pak se jedná zcela jednoznačně o chybný postup, který jej vedl i k chybnému závěru o hodnotě pozemků. Kromě ceny obvyklé stanovoval Ing. Hůrka u předmětných pozemků i cenu administrativní, kterou

vyčíslil na částku 17,6 milionů korun, která byla rovněž stanovena chybně, jak bude uvedeno níže. V závěru znaleckého posudku Ing. Hůrky, který dostali k dispozici poškození, je pak uvedeno, že s přihlédnutím k umístění nemovitostí, velikosti, technickému stavu, vybavení, způsobu využití, saturaci inženýrskými sítěmi a předpokládané zastavitelnosti, a na základě konzultací s realitními kanceláři, odhadl znalec srovnatelnou cenu pozemků o celkové výměře 154.061 m² a při jednotkové ceně na úrovni 1300 Kč za metr² na 200 milionů korun. Je zřejmé, že v tomto svém závěru znalec uvádí naprosto lživé údaje, neboť předmětné pozemky v žádném případě saturovány inženýrskými sítěmi nejsou. K dotazu soudu Ing. Hůrka uvedl, že měl na mysli – při sestavování tohoto závěru – že saturace inženýrskými sítěmi na místě je nulová. Toto soud považoval za zcela účelové tvrzení, neboť ze smyslu závěru znaleckého posudku naopak vyplývá, že je zde taková saturace inženýrskými sítěmi, která předpokládá a umožňuje zastavitelnost pozemků, a proto může být jejich hodnota taková, jakou ji znalec stanovil. Dle názoru soudu obžalovaný musel velmi dobře vědět, že předmětné pozemky nemají proklamovanou hodnotu, neboť v červnu 2008 nechala jeho zaměstnankyně, svědkyně Mgr. Renata L., zpracovat znalecký posudek na tytéž pozemky, kdy znalec Ing. Doležal jejich administrativní hodnotu vyčíslil na 6,1 milionu korun. Obžalovaný sice před soudem uváděl, že o tomto znaleckém posudku nic nevěděl, že pokyn k jeho zadání Mgr. L. nedal, soud však tomuto tvrzení neuvěřil a považuje je pouze za účelové. Svědkyně Mgr. L. uvedla, že jakožto zaměstnankyně společnosti Oleo Chemical přijímala pokyny a zadání k práci od obžalovaného J., od Ing. U. a od Ing. K.. V tomto případě se jednalo o pozemky, které byly ve výlučném, soukromém vlastnictví právě obžalovaného J., je tedy zcela zřejmé, že jediný, kdo měl zájem na tom, aby byly pozemky oceněny, byl právě obžalovaný. Je nelogické, aby pokyn k ocenění pozemků dostala Mgr. L. od kohokoli jiného ze společníků firmy Oleo Chemical, když tito neměli na tomto postupu žádný zájem. Navíc svědkyně L. potvrdila, že obžalovaného vždy informovala o všech krocích, které ve věci činila, a právě od něj měla zadání, aby přesvědčila vedení obce Xxx k tomu, aby byl status pozemků změněn ze zemědělských na pozemky stavební. O této záležitosti také opakovaně jednala se starostkou Xxx. Pokud svědkyně L. před soudem uváděla, že si na přesné okolnosti zadání tohoto znaleckého posudku nepamatuje, pak pravděpodobně disponuje selektivní pamětí, tj. většinu okolností popisuje dopodrobna, ovšem to, co by mohlo uškodit jejímu bývalému nadřízenému - obž. J. - si již nepamatuje. Soud je přesvědčen, že obžalovaný si musel být vědom toho, že hodnota pozemků v žádném případě nemůže dosahovat částky 200 milionů korun, když se jednalo o zemědělské pozemky, které k výstavbě určeny nejsou, a v žádném případě nemají potřebné parametry, aby do budoucna mohlo dojít v tomto ohledu ke změně, a to u jejich podstatné části. Za znalecký posudek Ing. Doležala, který stanovil cenu pozemků na 6,1 milionů korun, pak bylo placeno znalci z prostředků Oleo Chemical, která byla i oficiálním zadavatelem tohoto posudku, o čemž svědčí faktura založená ve spise. Z té pak je zřejmé, že znalec vypracovával znalecký posudek i na další pozemky, které – jak bylo prokázáno – patřily do vlastnictví druhého ze společníků, Ing. U., a i v tomto případě potvrdila svědkyně L., že měla vyvíjet snahu, aby došlo ke změně statusu pozemků z lesních na pozemky stavební. Pokud pak obžalovaný opakovaně argumentoval částečným výpisem z usnesení zastupitelstva obce Xxx ze dne 15.06.2006, kdy zastupitelstvo obce Xxx schválilo doplnění pozemků v jeho vlastnictví do konceptu územního plánu obce jako pozemků určených pro výstavbu, pak je třeba uvést, že se jednalo pouze o koncept územního plánu, a v žádném případě nebylo možno s tímto kalkulovat jako s faktem, který bude realizován. Zcela jednoznačně pak v dané věci svědčí o vině obžalovaného J.

znalecký posudek, který byl vypracován na základě zadání orgánů činných v trestním řízení znalcem Josefem Škodou, který porovnal oba znalecké posudky, které byly v této věci vypracovány znalcem Hůrkou a znalcem Doležalem, a sám se rovněž vyjádřil k hodnotě předmětných pozemků. Znalec Škoda došel k závěru, že administrativní cena předmětných pozemků ke dni 02.08.2008 byla 6.250.385,90 Kč, cena obvyklá, zjištěná porovnávacím způsobem, byla po zaokrouhlení 7.400.000 Kč. Pokud se jedná o znalecký posudek Ing. Miroslava Doležala ze dne 05.06.2008, tento vyhodnotil znalec Škoda jakožto znalecký posudek vypracovaný v souladu s platnou legislativou, kdy výsledná cena 6,1 milionu korun je zjištěná dle cenového předpisu a v souladu s reálným legislativním stavem předmětných pozemkových parcel. Pokud se jedná o znalecký posudek ze dne 02.08.2008, vypracovaný Ing. Luděkem Hůrkou, který vyčíslil obvyklou cenu předmětných pozemků na 200 milionů korun, uvedl znalec Škoda, že obsahuje naprosto chybné argumentace, a uváděné dokumentace neměly oporu ani v územním plánu, který navíc v té době ani neexistoval, ani v jiných, relevantních, listinných dokladech a dokumentech, neboť znalec Hůrka ve svém znaleckém posudku uvedl, že obě části pozemků jsou zahrnuty do územního plánu městyse Xxx, a jsou jím určeny k zástavbě obytnými objekty. Z tohoto důvodu i zjištěná cena administrativní, ve výši 17,6 milionů korun se liší od závěru ve znaleckém posudku Ing. Doležala (6,1 milionů korun) z důvodu zcela odlišného přístupu vyhlášky, a vychází z chybného a nepodloženého předpokladu, že se jedná o pozemky určené platným územním plánem k zastavění. Pokud se jedná o zjištěnou obvyklou cenu ve výši 200 milionů korun, tato nemá oporu ani v relevantní legislativě ani v trhu. Přitom znalec Škoda konstatoval, že i v případě, že by byly jednotlivé parcely zahrnuty do územního plánu v kategorii pozemků zastavitelných, ani tehdy by objektivně zjištěná obvyklá cena nedosáhla 200 milionů korun, ale byla by výrazně nižší. Tento znalecký posudek proto posoudil znalec Škoda jako zcela chybný. Z listinných důkazů poskytnutých městysem Xxx je pak jednoznačně prokázáno, že ke dni 02.08.2008 městys Xxx neměl schválený územní plán. Územní plán byl vypracován v září 2008 a v tomto plánu jsou všechny pozemkové parcely obžalovaného označovány jako zemědělské pozemky. Následně došlo, pouze u pozemků p.č. xxx a p.č. xxx ke změně a byly označeny jako stavební pozemky, přičemž se jedná o pozemkové parcely přímo přiléhající ke stávající zástavbě obce, sevřené touto stávající zástavbou, státní silnicí Xxx a místní bezejmennou komunikací. Územní plán byl dokončen v prosinci 2009 a schválen byl zastupitelstvem obce dne 03.02.2010 s účinností od 19.02.2010. Bylo tedy bez pochybností prokázáno, že ke dni 02.08.2008, kdy byl vypracován chybný znalecký posudek Ing. Hůrky, byly předmětné pozemky bez výhrad pozemky zemědělskými. Znalec Škoda pak v rámci hlavního líčení k dotazům stran uvedl, že pokud jsou některé pozemky pouze v konceptu územního plánu, tj. že mají být v budoucnosti eventuálně posouzeny jako pozemky stavební, nelze k tomuto konceptu přihlížet při stanovování ceny pozemků, neboť se jedná o pouhý výhled do budoucna. Teprve pokud jsou předmětné pozemky skutečně schváleny v územním plánu jako pozemky zastavitelné, může dojít ke změně jejich ceny směrem nahoru. Teoreticky se tak může jejich cena změnit ze dne na den, skokově několikanásobně. Soud má za to, že obžalovaný, který předložil kupní smlouvy na předmětné pozemky, kdy je v roce 1994 zakoupil za cenu 30 milionů korun, si musel být – i vzhledem k této skutečnosti – dobře vědom toho, že nemůže být jejich cena několikanásobně vyšší, neboť u nich nedošlo k žádné změně, a stále se jednalo o pozemky zemědělské, které takto byly i využívány.

Obžalovaný v rámci hlavního líčení popíral, že by poškozeným předtím než investovali své finanční prostředky sliboval, že dojde ve spol. Oleo Chemical, a.s. ke zvýšení výroby z 50 kt ropných výrobků na 200 kt ropných výrobků, kdy měly být současně podány žádosti na příslušné orgány státní správy. Poškození Jiří K., Ing. Patrik K. a Jindřich V. st. uvedli, že před zapůjčením finančních prostředků obžalovaný hovořil o možném zvýšení výroby ve spol. Oleo Chemical. Jednotliví poškození se ale přesně neshodli na tom, jak eventuelně měla být výroba zvýšena, a tvrzení o podaných žádostech na příslušné orgány státní správy jim nebylo obžalovaným nijak dokládáno. Z listinných důkazů vyplývá, že záměr na rozšíření výroby spol. Oleo Chemical, a.s. byl podán u Ministerstva životního prostředí až dne 30.9.2011, dne 29.9.2011 byla tatáž žádost podána na Stavební úřad v Liberci. Protože však poškozeným nebyly v tomto směru předkládány žádné listiny a tito se shodli na tom, že finance poskytl v první řadě na dostavbu linky kyselé esterifikace, která měla být zcela inovativním počinem, dospěl soud k závěru, že případné zvýšení výroby ve spol. Oleo Chemical nemělo natolik zásadní význam pro jejich rozhodnutí o poskytnutí finančních prostředků oproti nepravdivému znaleckému posudku Ing. Hůrky a tzv. projektu spol. McKinsey&Company.

Soud se podrobně zabýval obhajobou obžalovaného, která spočívala v tom, že investované prostředky ve výši 160 mil Kč skutečně vložil do společnosti Oleo Chemical, a že poškození za své peníze mimo jiné nabyli i akcie společnosti Oleo Chemical, tudíž jim žádná škoda vzniknout nemohla. Z opčních smluv o úplatném převodu akcií bylo prokázáno, že poškození uzavřeli 05.09.2008, tedy současně s uzavřením úvěrové smlouvy, i tyto smlouvy, které jim dávaly možnost využít tzv. call opce na nákup akcií společnosti Oleo Chemical, přičemž každý z poškozených měl možnost získat za částku 40 milionů korun 10 ks kmenových akcií společnosti Oleo Chemical. Těchto opcí poškození následně využili a dne 27.05.2009 uzavřel každý z nich smlouvu o převodu akcií a získal tak do svého vlastnictví 5 % akcií společnosti Oleo Chemical. Jak potvrdili poškození, cenu ve výši 40 milionů korun neplatili, neboť považovali získání akcií pouze za prostředek k tomu, aby mohli společnost Oleo Chemical kontrolovat, nahlížet do účetnictví a hospodaření společnosti. Držení akcií pak bylo určitou formou jištění v tom smyslu, že čekali na vrácení poskytnutých finančních prostředků ve výši 160 milionů korun, a za situace, kdy by jim byly finanční prostředky vráceny, byli připraveni akcie vrátit zpět, neboť měli ve smlouvách upraven i zpětný odkup akcií. Soud se nemohl ztotožnit s tvrzením obžalovaného, který uváděl, že poškození za svých 160 milionů korun získali akcie společnosti, a proto jim žádná škoda nevznikla. Z časové osy průběhu jejich jednání je zřejmé, že poškození poskytovali své finanční prostředky na vybudování linky kyselé esterifikace ve společnosti Oleo Chemical, a tyto své finanční prostředky chtěli mít řádně zajištěny, což se domnívali, že mají, díky zástavnímu právu váznoucímu pozemcích obž. J. ve Xxx. Cenou za poskytnutý úvěr pro ně měl být 12 % úrok, který při částce 160 milionů korun, měl činit 19.200.000 Kč ročně. Opce na nákup akcií společnosti Oleo Chemical využili poškození až následně, po řadě měsíců, v květnu 2009. Těžko lze uvěřit tvrzení obžalovaného, že by za 160 milionů korun s 12% úrokem poskytl poškozeným nadto ještě akcie ve výši 20% podílu ve společnosti Oleo Chemical. Žádné takové ustanovení neobsahuje ani smlouva o úvěru, kterou poškození s obžalovaným uzavřeli. Kromě toho je třeba uvést, že společnost Oleo Chemical měla v té době zastavený majetek i akcie, neboť splácela řadu úvěrů, a právě její majetek a akcie sloužily jako jištění pro jiné subjekty. Nelze proto hovořit o tom, že by získání 5% akcií spol. Oleo Chemical mělo být pro

každého z poškozených reálným ziskem, když se stali majiteli pouze zastavených cenných papírů. Obžalovaný tvrdil, že poškození chtěli společnost Oleo Chemical ovládnout a všechny své kroky činili pouze za tímto jediným účelem, poškození naopak uváděli, že jimi následně získané funkce v představenstvu a dozorčí radě měly napomoci k tomu, aby viděli, jakým způsobem společnost hospodář, a aby měli jakousi kontrolu nad finančními toky. Zjistili však, že společnost Oleo Chemical má naprosto neodůvodněné výdaje, kterým chtěli zabránit, ale nedařilo se jim to. Proto následně jak Jindřich V. st., tak Jiří K. z orgánů společnosti odešli. Pokud se jedná o hodnotu akcií spol. Oleo Chemical, kdy ve smlouvách je stanovena cena 5% akcií na 40 mil Kč pro každého z poškozených, i toto nasvědčuje výpovědím poškozených, že jejich získání mělo do určité míry kompenzovat poskytnutý úvěr. Z dodatků k citovaným smlouvám o převodech akcií vyplývá, že byla splatnost ceny za akcie posouvána, nejprve o jeden, a pak i o dalšího roku, což dle výpovědí poškozených souviselo s tím, že se posouvala i splatnost poskytnutého úvěru, který jim ale do dnešního dne vrácen nebyl. Je pak nepochybné, že poškození měli v první řadě zájem na navrácení svých finančních prostředků ve výši 160 mil Kč než na získání zastavených akcií spol. Oleo Chemical, jejichž cena pak nebyla nijak objektivizována.

Z vyjádření obžalovaného i poškozených je zřejmé, že jejich obchodní vztahy byly a dosud jsou složité, poškození poskytli společnosti i další finanční prostředky, a v současnosti mezi sebou vedou řadu civilních sporů. Účelem trestního řízení v tomto případě však nebylo vyřešit všechny jejich sporné otázky, ale zjistit, zdali jednáním obžalovaného Ing. J. před uzavřením úvěrové smlouvy byl spáchán trestný čin podvodu či nikoli.

Podle obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze se obžalovaný Ing. Kamil J. dopustil svým jednáním zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy státní zástupce dospěl k závěru, že obžalovaný uvedl poškozené v omyl a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu. Soud však po provedeném dokazování dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by měl obžalovaný od samého počátku v úmyslu poškozené uvést v omyl a obohatit se. V roce 2008 měl skutečně určitý podnikatelský záměr, který počítal s výrobou linky na kyselou esterifikaci, kdy se jednalo o inovativní řešení, v České republice dosud neznámé, a proto hledal investory, kteří by mu na to poskytli finanční prostředky, neboť v té době již společnosti Oleo Chemical měla řadu úvěrů a banky na tento nový záměr zapůjčit prostředky nechtěly, navíc společnost neměla žádný další majetek, kterým by mohla ručit. Z toho důvodu také obžalovaný jednal s potenciálními investory jako soukromá osoba a finanční prostředky si i tímto způsobem zapůjčil. Notářským zápisem ze dne 18.09.2008 bylo prokázáno, že k tomuto dni mimořádná valná hromada společnosti Oleo Chemical schválila přijetí příspěvků akcionářů mimo základní kapitál do dobrovolného fondu, a to ve výši 160 milionů korun, kdy obžalovaný Ing. J. poskytl 80 milionů korun a Ing. Michal U. rovněž 80 milionů korun. Bylo tedy prokázáno, že částka, kterou poškození poskytli, byla skutečně investována do společnosti Oleo Chemical. Podvodný úmysl od počátku tedy obžalovanému J. prokázán nebyl. Soud však dospěl k závěru, že svým jednáním před uzavřením úvěrové smlouvy s poškozenými naplnil obžalovaný skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, když při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, a tímto jednáním způsobil poškozeným škodu velkého rozsahu. Těmito nepravdivými a hrubě zkreslenými údaji byl jednak údajný „Projekt investičních příležitostí do společnosti Oleo Chemical“, který měla

zpracovat společnost McKinsey&Company, Inc. Czech Republic, který obžalovaný prezentoval jako skutečný projekt této poradenské společnosti, ačkoli se jednalo pouze o zdarma zpracovanou ukázkovou prezentaci projektu, který následně realizován nebyl. Další nepravdivou, resp. hrubě zkreslenou skutečností bylo předložení znaleckého posudku Ing. Hůrky, který ohodnotil pozemky ve Xxx, kterými obžalovaný ručil za poskytnuté finanční prostředky, na částku 200 milionů korun, ačkoli obžalovaný musel vědět, že pozemky takovou hodnotu nemohou mít, neboť se jedná pouze o zemědělské pozemky, a nikoli zasíťované pozemky určené k výstavbě. Dle názoru soudu jednal obžalovaný v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy tyto nepravdivé a hrubě zkreslené údaje předložil poškozeným pouze za jediným účelem, a to, aby byli ochotni investovat do jeho projektu ve společnosti Oleo Chemical. V žádném případě se nemůže jednat o omyl skutkový dle § 18 tr. zákoníku, jak uváděla obhajoba obžalovaného. Podle tohoto ustanovení není trestný ten, kdo nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu. Již v rámci hodnocení důkazů bylo podrobně rozvedeno, že obžalovaný zakoupil v roce 1994 předmětné pozemky jako zemědělské a na tomto jejich statutu se ničeho nezměnilo, přestože se obžalovaný prostřednictvím svědkyně Mgr. L. snažil, aby byly pozemky zahrnuty do územního plánu jako pozemky určené k výstavbě. Sám obžalovaný jakožto vysokoškolsky vzdělaný člověk pak zcela jistě rozezná rozdíl mezi zahrnutím pozemků do konceptu územního plánu jako (možná v budoucnu) zastavitelných a tím, že jsou skutečně pozemky zahrnuty do platného a účinného územního plánu jako zastavitelné. Ke dni 2.8.2008, ke kterému znalec Ing. Hůrka vypracoval nepravdivý znalecký posudek měly zcela prokazatelně všechny pozemky povahu pozemků zemědělských, a tudíž jejich hodnota nemohla dosáhnout 200 mil Kč, čehož si musel být obžalovaný vědom. Pachatelem trestného činu úvěrového podvodu dle § 211 tr. zákoníku může být především kterýkoli z účastníků úvěrové smlouvy. Obžalovaný uzavřel s poškozenými smlouvu o úvěru ve smyslu § 497 obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. Smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Obsah smlouvy o úvěru tak, jak ji uzavřel obžalovaný s poškozenými, koresponduje s ustanoveními obchodního zákoníku, který byl platný ke dni 05.09.2008. Poskytování úvěrů je sice jednou z hlavních podnikatelských činností bank, ale není vyhrazeno pouze bankám. Poskytování úvěrů z vlastních volných prostředků není právně omezeno a nevyžaduje povolení České národní banky, nejde-li o podnikatele, který je bankou. Proto v daném případě příslušná smlouva mezi obžalovaným a poškozenými byla uzavřena v souladu s civilněprávními předpisy. Podle stanoviska Nejvyššího soudu TR NS č. 51/2009 – T 1144 zákonný znak skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku spočívající v tom, že pachatel uvede nepravdivé údaje, se netýká pouze údajů obsažených v samotné úvěrové smlouvě, ale lze jej naplnit i tehdy, jestliže pachatel uvede nepravdivé údaje v jakémkoli jiném dokumentu vyžadovaném v celém procesu sjednávání úvěrové smlouvy. Zcela typicky lze za hrubě zkreslený údaj považovat záměrně a několikanásobně nadhodnocené nemovité zástavy.

Pokud se jedná o výši způsobené škody, tato byla vyčíslena na částku 152.600.000 Kč, neboť v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího i Ústavního soudu (např. II. ÚS 566/05, 3 Tdo 460/2010) je třeba od celkové částky poskytnutého úvěru odečíst hodnotu zástavy, která v tomto případě činí 7.400.000 Kč, tj. skutečnou hodnotu pozemků ve Xxx ke dni 2.8.2008,

kterými byl úvěr zajištěn. V každém případě obžalovaný svým jednáním způsobil ve smyslu § 138 tr. zákoníku škodu velkého rozsahu, která částku 5 milionů korun, stanovenou jako hranici této škody, mnohonásobně překračuje.

S ohledem na soudem zvolenou právní kvalifikaci, kdy bylo třeba prokazovat pouze skutečnosti, které proběhly před samotným uzavřením úvěrové smlouvy mezi obžalovaným a poškozenými, soud zamítl i **další návrhy na provedení důkazů**. Pro dokreslení celkové situace měl sice soud v úmyslu vyslechnout svědky Mgr. K. a Ing. U., nicméně svědek U. se omluvil těsně před hlavním líčením ze závažných rodinných důvodů, které blíže nespecifikoval a Mgr. K. se k soudu na předvolání dostavil, ale uvedl, že ze strany společnosti Oleo Chemical nebyl zproštěn mlčenlivosti advokáta. Pokud se jedná o výslech Ing. L.a, který byl pracovníkem společnosti McKinsey&Company v roce 2008, tento považoval soud za nadbytečný s ohledem na písemné zprávy společnosti McKinsey&Company založené ve spise, a zejména s ohledem na plně dostačující výslech svědka Ing. K.a. Pokud se jedná o návrhy zmocněnce poškozeného – doplnit dokazování výslechy Ing. S., Ing. N. a JUDr. K. – i tyto považoval soud již za nadbytečné, neboť nebylo zřejmé, k čemu mají tyto svědkové vypovídat. Soud se nedomnívá, že by nevyslechnutím dalších navržených svědků zkrátil právo obžalovaného na obhajobu. Soud není povinen provést každý navržený důkaz, a to ani pokud je navrhován oběma stranami trestního řízení jako tomu bylo v případě svědka U.. S ohledem na změnu v právní kvalifikaci oproti podané obžalobě měl soud za to, že doposud provedené dokazování, kterým bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno jednání obžalovaného před samotným uzavřením úvěrové smlouvy, již není třeba doplňovat výslechy dalších svědků, když se všichni poškození shodli na tom, že nepravdivé a hrubě zkreslené údaje ve vztahu k nemovitostem ve Xxx a k tzv. projektu spol. McKinsey&Company jim předložil sám obžalovaný. Soud tak mohl na základě provedeného dokazování učinit meritorní rozhodnutí ve věci.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku, přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že doposud je činným členem představenstva ve společnosti Oleo Chemical. Je proti němu v současné době vedeno ještě další trestní stíhání u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 51/2013 a u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 46 T 8/2015. Z opisu RT obžalovaného bylo zjištěno, že doposud soudně trestán nebyl. Obžalovaný se trestného jednání dopustil ještě za účinnosti trestního zákona č. 140/1960 Sb. Soud ale postupoval podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. v platném znění a trestný čin právně kvalifikoval dle nové právní úpravy, tj. dle trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., neboť tato je oproti dřívější právní úpravě pro obžalovaného příznivější. Podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 5 – 10 let. S ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost, ale současně s přihlédnutím k výši způsobené škody dospěl soud k závěru, že nelze uvažovat o mimořádném snížení trestní sazby dle § 58 tr. zákoníku, a že přiměřeným trestem pro obžalovaného bude uložení trestu odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby ve výměře 5 let. Pro výkon trestu měl být obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na typ trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil, a s ohledem na to, že se jedná o pachatele dosud netrestaného, dospěl soud k závěru,

že k jeho nápravě by mělo postačit i zařazení do mírnějšího typu věznice, a proto jej podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil do věznice s dozorem.

S nároky na **náhradu škody** se k trestnímu řízení připojili všichni poškození, a to Jiří K., nar. xxx, Jindřich V., nar. xxx, Ing. Jindřich V., nar. xxx a Ing. Patrik K., nar. xxx, kteří uplatnili na obžalovaném částku ve výši 160 milionů korun s 12% úrokem p.a. od jejího poskytnutí do zaplacení, kdy každý z poškozených žádal $\frac{1}{4}$ z této částky. Soud po provedení dokazování dospěl k závěru, že poškození poskytli na základě nepravdivých a hrubě zkreslených údajů částku 160 milionů korun obžalovanému, která jim vrácena nebyla. Nicméně s ohledem na další průběh obchodních vztahů mezi obžalovaným a poškozenými, kdy tito následně získali každý 5 % akcií ve společnosti Oleo Chemical, jejichž hodnota nebyla objektivně vyčíslena, ale prokazatelně získali za poskytnutou částku určitou kompenzaci, není soud oprávněn v adhezním řízení bez dalšího dokazování (např. o tom, zda došlo platně k započtení či nikoli atd.) rozhodnout o tom, že je obžalovaný povinen uhradit poškozeným způsobenou škodu. Poškození proto byli dle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázáni se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho obsahu k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

V Praze dne 10. září 2015

JUDr. Kateřina Radková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
I. Horová

